

РОДОВІД ІВАНА ФРАНКА

Інтелектуальну, духовну основу кожної держави складає національна еліта. У XIX – XX ст. одним із представників української еліти був письменник, філософ, мислитель, будівничий Української держави – Іван Франко. Він мав вплив на маси завдяки своїм ідеям, творам. Іван Франко і сьогодні є провідником національних цінностей, моральним авторитетом. Історичне завдання еліти полягає у створенні та розбудові держави. Споконвічною мрією українського народу була українська державність, яка би унеможливила знищення українського народу. Ми можемо стверджувати, що якщо частина франкового роду є представниками української еліти, то інша є тою інтелігенцією, що в різних сферах суспільного життя брала та бере сьогодні участь у будівництві нашої держави. Для Івана Франка однією із життєвих цінностей була сім'я, яка у письменника була велика – дружина Ольга Франко (Хоружинська) (10.04.1864 – 15.07.1941) та четверо дітей – Андрій Франко (16.07.1887 – 22.04.1913), Тарас Франко (09.03.1889 – 13.11.1971), Петро Франко (16.07.1941 – ?1941), Анна Франко-Ключко (03.09.1892 – 24.04.1988). Іван Франко є засновником франкового роду.

Дослідження родоводу Івана Франка для української науки є справою доволі новою. Одним із перших дослідників родоводу Івана Франка є Роман Горак, який написав у 2000 році книжку «Рід Якова». Для написання розвідки він використовував метричні книги, що велися священниками у церквах, які є універсальним генеалогічним джерелом. Бажаючи припинити всі безпідставні ствердження про німецьке або польське походження Івана Франка, Роман Горак на основі документального матеріалу довів українське походження письменника. Він писав, що наші старання показати, що Іван Франко з діда-прадіда українець, а отже, українці без побічної допомоги спроможні на людину такого високого рангу. Ще у 1993 р. Віра Бонь, яка особисто була знайома з дочкою Івана Франка Анною Франко та листувалася з нею, написала наукову статтю – «Ганна Франко-Ключко. До музею Івана Франка у Львові». Це було перше дослідження життя і творчості Анни Франко-Ключко. А у 2010 р. виходить книга «Анна Франко Ключко. Для тебе тато». Упорядник книги та автор вступної статті Михайло Шалата. Тоді вперше було видано твори доньки Івана Франка, які переважно склались із канадських, де описується життєвий шлях Анни Франко. Пізніше у 2017 р. виходить книга «Андрій Франко. Найдорожчий помічник: творчий доробок». Упорядник книги та автор статті Наталя Тихолоз. Уперше друкуються наукова праця та листи Андрія Франка. Зроблено аналіз наукової розвідки та висвітлено життя Андрія Франка, першого

секретаря та помічника Івана Франка. У 2021 р. виходить книжка Наталі Тихолоз «Петро Франко: Формула долі», де подається наукова біографія Петра Франка, заснована на історичних фактах, архівних документах, ілюстрована меморіальними світлинами.

Музей взяв на себе завдання продовжити систематично збирати і зберігати відомості про родину Івана Франка та передати ці знання наступним поколінням. Необхідно визначити місце сім'ї письменника в історії нашої держави та поза її межами, роль роду та її членів в окремих історичних подіях. Ведеться збір генеалогічного досьє на кожного представника роду, схематичне уявлення родинних стосунків. У цьому дослідженні використовуються всі пам'ятки людської діяльності – письмові, речові, усні. Особлива подяка членам франкової родини за співпрацю.

Перше покоління:

1. Теодор Франко (1726 – 17.03.1826) – прадід Івана Франка по лінії батька Івана Франка.

Теодор Франко народився 1726 р. Помер 17 березня 1826 р.

2. Ксенія Франко (Верщак) (1749 – 29.11.1799) – прабабуся Івана Франка по лінії батька Івана Франка.

Ксенія Франко (Верщак) народилась 1749 р. Померла 29 листопада 1799 р.

3. Іван Іванович Кімакович (1729 – 29.05.1805) – прадід Івана Франка по лінії батька Івана Франка.

Іван Іванович Кімакович народився 1729 р. Помер 29 травня 1805 р.

4. Магдалена Кімакович (Підгурська) (? - ?) – прабабуся Івана Франка по лінії батька Івана Франка.

Дата народження та смерті Магдалени Кімакович (Підгурської) не встановлена.

5. Олександр Кульчицький (1779 – 24.02.1849) – прадід Івана Франка по лінії матері Івана Франка.

Олександр Кульчицький народився 1779 р. Помер 24 лютого 1849 р.

6. Марія Стефанівна Кульчицька (Ільницька) (? - ?) – прабабуся Івана Франка по лінії матері Івана Франка.

Дата народження та смерті Марії Стефанівни Кульчицької (Ільницької) не встановлена.

7. Василь-Олександр Гвоздецький (1764 – 23.09.1844) – прадід Івана Франка по лінії матері Івана Франка.

Василь-Олександр Гвоздецький народився 1764 р. Помер 23 вересня 1844 р.

8. Юзефа Лукашівна Гвоздецька (Бжезицька) (? - ?) – прабабуся Івана Франка по лінії матері Івана Франка.

Дата народження та смерті Юзефи Лукашівни Гвоздецької (Бжезицької) не встановлена.

Друге покоління:

1. Іван Теодорович Франко (? - ?) – дід Івана Франка по лінії батька.

Дата народження та смерті Івана Теодоровича Франка не встановлена.

2. Катерина Іванівна Франко (Кімакович) (1779 – 20.12.1859) – дружина Івана Теодоровича Франка. Бабуся Івана Франка по лінії батька.

Катерина Іванівна Франко (Кімакович) народилась 1779 р. Померла 20 грудня 1859 р.

3. Микола Олександрович Кульчицький (1803 с. Ясиниця-Сільна, Львівська обл. – 09.10.1846) – батько Марії Кульчицької, матері Івана Франка. Дід Івана Франка по лінії матері.

Микола Кульчицький народився 1803 р. у селі Ясиниця-Сільна. Батьки – Олександр Кульчицький та Марія Ільницька. Батько був шляхетного українського роду і господар на батьківській частині землі у Ясиниці-Сільній. Помер 9 жовтня 1846 р.

4. Людвіга Василівна Кульчицька (Гвоздецька) (? С. Ясиниця-Сільна, Львівська обл. – 24.03.1871) – дружина Миколи Олександровича Кульчицького. Мати Марії Кульчицької, матері Івана Франка. Бабуся Івана Франка по лінії матері.

Людвіга Василівна Кульчицька (Гвоздецька народилася у селі Ясиниця-Сільна. Дата народження не встановлена. Батько – Василь Гвоздецький та Юзефа Гвоздецька (Бжезицька). Батьки були шляхетного роду. Померла Людвіга Кульчицька 24 березня 1871 р.

5. Стефан Іванович Гаврилик (? - ?) – батько Григорія Гаврилика, вітчима Івана Франка.

Дата народження та смерті Стефана Івановича Гаврилика не встановлена.

6. Єва Гаврилик (? - ?) – дружина Стефана Івановича Гаврилика. Мати Григорія Гаврилика, вітчима Івана Франка.

Дата народження та смерті Єви Гаврилик не встановлена.

7. Василь Лаврентійович Хоружинський (? - ?) – дід Ольги Федорівни Хоружинської, дружини Івана Франка.

Дата народження та смерті не встановлена. Дід Ольги був поміщицького роду.

8. Євдокія Ігнатіївна Хоружинська (? - ?) – дружина Василя Лаврентійовича Хоружинського.

Дата народження та смерті не встановлена. Поміщицького роду.

Третє покоління:

1. Марія Франко (Тимишин) (05.02.1808 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 19.05.1855) – перша дружина Якова Франка, батька Івана Франка.

Марія Франко (Тимишин) народилась 5 лютого 1808 р. у селі Нагуєвичі. Була дочкою Івана та Анни Тимишинів. Батько був війтом села. У віці 16 р. вона одружується з Яковом Івановичем Франком. У подружжя одна донька – Катерина Франко (1824 – 03.01.1826). Померла Марія Франко (Тимишин) 19 травня 1855 р. від холери.

2. Теодор Іванович Франко (14.02.1798 – 16.02.1802) – рідний брат Якова Івановича Франка, батька Івана Франка.

Теодор Іванович Франко народився 14 лютого 1798 р. Рано помер – 16 лютого 1802 р.

3. Стефан Іванович Франко (08.01.1807 с. Озимина, Львівська обл. – 12.01.1843(51)) – рідний брат Якова Івановича Франка, батька Івана Франка.

Стефан Іванович Франко народився 8 січня 1807 р. у селі Озимина Самбірського району. У віці 24 років одружився на Катерині Іванівній Хохlach з дому шанованого господаря Івана та Марії Хохlachів. Помер Стефан Іванович Франко 12 січня 1843(51) р.

4. Катерина Іванівна Франко (Хохlach) (1812 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 06.06.1861) – дружина Стефана Івановича Франка.

Катерина Іванівна Франко (Хохlach) народилась у 1812 р. у селі Нагуєвичі. Батьки були добрими господарями на своїй землі. У 1831 р. одружилась Катерина Іванівна Хохlach на Стефанові Івановичу Франку з Озимини. У подружжя народжувалися діти. Померла Катерина Франко 6 червня 1861 р.

5. Яків Іванович Франко (11.05.1810 с. Озимина, Львівська обл. – 17.04.1865 Нагуєвичі, Львівська обл.) – батько Івана Яковича Франка.

Яків Іванович Франко народився 11 травня 1810 р. у селі Озимина Самбірського району. Першою дружиною Якова Франка була Марія Тимишин. Яків був ковалем, а ще гарний столяр та був людиною веселої вдачі. Єдина донька Катерина (1824 – 03.01.1826) рано померла. Вимолюючи у Бога дітей, Яків Франко став ктиторм нагуєвицької церкви, відновив головний вівтар, давав безкоштовно віск для свічок, подарував церкві Євангеліє, у 1848 р. поставив пам'ятник на честь знесення кріпацтва. 19 травня від холери померла дружина. 7 серпня 1855 р. Яків Франко одружився вдруге. Дружиною була Марія Миколаївна з дому Кульчицьких. Шлюб брали у селі Ясениця-Сільна, звідки походила дружина. Проживали у селі Нагуєвичі, де народжувалися та росли їхні діти. Яків Франко помер 17 квітня 1965 р. Смерть батька для Івана Франка стала непоправною втратою. Перший вірш – «Великдень», був присвячений пам'яті батька, який помер у Великодню ніч. Франко неодноразово звертається в своїй творчості до образу батька – у віршах «На могилі мого батька», «У долоні село лежить...», в оповіданні «У кузні», у незакінчених творах – поемі «Історія товпки солі» і оповіданні «Злісний Сидір» та ін.

6. Марія Миколаївна Франко (Кульчицька) (1832 с. Ясениця-Сільна, Львівська обл. – 01.06.1872 с. Нагуєвичі, Львівська обл.) – дружина Якова Івановича Франка. Мати Івана Яковича Франка.

Марія Миколаївна Франко (Кульчицька) народилась 1832 р. у селі Ясениця-Сільна, дочка Миколи Кульчицького та Людвіги Гвоздецької. Батьки походили з української шляхти. 7 серпня 1855 р., будучи сиротою, Марія Миколаївна Кульчицька одружилась на Якові Івановичу Франку. Вважалась неповнолітньою і дозвіл на одруження Марії дав отець Іван Гвоздецький, рідний брат матері. У подружжя народжувалися діти. Помер Яків Франко у 1865 р., залишивши дружину і четверо дітей із занедбаним господарством і боргами. Марія змушена вийти заміж за молодого парубка з Ясениці-Сільної – Григорія Стефановича Гаврилика, щоб врятувати господарство. У подружжя народилась дочка Юлія Григорівна Гаврилик (26.01.1868 – 26.02.1943), сестра Івана Франка по матері. Рано померла і Марія Франко – 1 червня 1872 р. Іван Франко, своїй матері, яка прищепила йому любов до народної пісні, присвятив поезії – «Гадки на межі», «Пісня і праця» та ін.

7. Іван Миколайович Кульчицький (? – 1863(4)) – рідний брат Марії Кульчицької, матері Івана Франка.

Дата народження Івана Миколайовича Кульчицького не встановлена. А загинув він під час польського повстання 1863 – 1864 рр.

8. Леон Миколайович Кульчицький (? - ?) – рідний брат Марії Кульчицької, матері Івана Франка.

Дата народження та смерті Леона Миколайовича Кульчицького не встановлена. Служив офіцером. Помер у Львові «яко ліквідатор каси».

9. Павло Миколайович Кульчицький (01.06.1838 с. Ясиниця-Сільна, Львівська обл. – 15.09.1902) – рідний брат Марії Кульчицької, матері Івана Франка.

Павло Миколайович Кульчицький народився 1 червня 1838 р. у селі Ясиниці-Сільній. 10 березня 1861 р. Павло Кульчицький одружився на Марії Матковській, дочці Юрія та Юлії Матковських. Батьки були шляхетного роду. Саме у домі Павла проживав Іван Франко, коли вчився у початковій школі. Помер Павло Кульчицький 15 вересня 1902 р.

10. Марія Кульчицька (Матковська) (1841 р. с. Ясиниця-Сільна, Львівська обл. - ?) – дружина Павла Миколайовича Кульчицького, рідного брата Марії Кульчицької, матері Івана Франка.

Марія Кульчицька (Матковська) народилася 1841 р. у селі Ясиниці-Сільній. 10 березня 1861 р. Марія Матковська вийшла заміж за Павла Кульчицького, сина Миколи та Людвіги Кульчицьких. Батьки були шляхетного роду. Дата смерті не встановлена.

11. Гнат Миколайович Кульчицький (1840 - ?) - рідний брат Марії Кульчицької, матері Івана Франка.

Гнат Миколайович Кульчицький народився 1840 р. Дата смерті не встановлена.

12. Домініка Миколаївна Кульчицька (Терлецька) (05.06.1844 с. Ясиниця-Сільна, Львівська обл. - ?) – рідна сестра Марії Франко, матері Івана Франка.

Домініка Миколаївна Кульчицька народилася 5 червня 1844 р у селі Ясиниця-Сільна. 25 жовтня 1868 р. (у віці 24 р.) вийшла заміж за 26-річного Івана Гнатовича Терлецького, сина Гната та Параскевії Терлецьких. Батьки були шляхетного українського роду. Дата смерті Домініки не встановлена.

13. Іван Гнатович Терлецький (16.09.1842 – 16.07.1911.) – чоловік Домініки Миколаївни Кульчицької, рідної сестри Марії Франко, матері Івана Франка.

Іван Гнатович Терлецький народився 16 вересня 1842 р. 25 жовтня 1868 р. у віці 26 років одружився з Домінікою Миколаївною Кульчицькою, дочкою Миколи та Людвіги Кульчицьких. Батьки були шляхетного роду. Помер 16 липня 1911 р.

14. Григорій Стефанович Гаврилик (01.02.1843 с. Ясиниця-Сільна, Львівська обл. – 22.05.1916) – другий чоловік Марії Кульчицької, матері Івана Франка

Григорій Стефанович Гаврилик народився 1 лютого 1843 р. у селі Ясиниця-Сільна, син Стефана та Єви Гавриликів. Після смерті батьків поїхав на бориславські ями, заробив гроші. 22 листопада 1865 р. одружився на вдові Марії Кульчицькій з чотирма дітьми. Дітей Якова Франка не кривдив, кожного підтримував. 26 січня народилася донька Юлія, яка стала єдиною спільною дитиною подружжя. Був гарним господарем, принциповою людиною. У селі його обрали вїтом. Після смерті Марії Кульчицької (01.06.1872) одружується вдруге 18 червня 1872 з Марією Терлецькою (31.08.1843 – 19.06.1900). Дітей у подружжя не було. Після смерті другої дружини у віці 57 років Григорій Гаврилик одружується втретє з 49-річною вдовою Параскою Кахній, яка мала дочку Марію (22.07.1887). Помер Григорій Гаврилик 22 травня 1916 р.

15. Федір Васильович Хоружинський (? – 1860-х рр.) – батько Ольги Федорівни Хоружинської, дружини Івана Франка.

Федір Васильович Хоружинський народився у родинному маєтку у селі Тимофіївка, Сумського уїзду, Харківської губернії. Був офіцером, поміщиком з Наддніпрянської України. Помер скоро, у 1860-х рр.

16. Марія Іванівна Хоружинська (? – 05.01.1875) – мати Ольги Федорівни Хоружинської, дружини Івана Франка.

Марія Іванівна Хоружинська (? – 05.01.1875) – дружина Федіра Васильовича Хоружинського. У подружжя було семеро дітей – Антоніна Федорівна Хоружинська (? - ?), Марія Федорівна Хоружинська (1862 - ?), Олександра (1863 – 1935), Ольга Федорівна Хоружинська (10.04.1864 – 17.07.1941), Микола Федорович Хоружинський (1859 – 1878), ще про двох синів метричні дані поки не відомі. Померла скоро, у 1860-х рр.

Четверте покоління:

1. Катерина Яківна Франко (12.12.1824 – 03.01.1826) – сестра Івана Франка, по батькові.

Катерина Яківна Франко народилась 12 грудня 1824 року. Прожила два роки і померла 3 січня 1826 року.

2. Іван Якович Франко (27.08.1856 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 28.05.1916 Львів) – письменник (поет, прозаїк, драматург), перекладач, літературний критик, мовознавець, історик, економіст, видавець, журналіст, етнограф, фольклорист, публіцист, політик, політолог, вчений, філософ, мислитель, вихователь молодих талантів, Учитель, будівничий української державності.

Іван Якович Франко народився 27 серпня 1856 р. у селі Нагуєвичі (присілку Слобода) Дрогобицького повіту у Східній Галичині (тепер Львівська обл.) в родині коваля Якова Франка та Марії Кульчицької-Франко. Початкову освіту отримав у школі с. Ясиниця-Сільна (1862 – 1864). Потім продовжив навчання у Дрогобицькій «нормальній» школі при монастирі братів Василіан (1864 – 1867). Далі Іван Франко вступив до Дрогобицької гімназії (1867 – 1875). Свої перші твори він починає писати у гімназії. Перший вірш, «Великдень», був присвячений пам'яті батька, який помер у Великодню ніч (1865). Мати померла перед Зеленими святами, коли Франкові було 16 р. Став він круглою сиротою (1872). У 1875 р. вступив на філософський факультет Львівського університету та увійшов до складу редакції журналу «Друг», де з 1874 р. друкував свої твори. Закінчував навчання у Чернівецькому університеті. У червні 1877 р. відбулося перше ув'язнення Івана Франка та його однодумців за участь у таємній соціалістичній організації, якої не було. В такий спосіб, Іван Франко за громадсько-політичну діяльність був ув'язнений 4 рази – 1877, 1880, 1889, 1892. У 1885 р. вперше відвідує Київ і знайомиться з М. Лисенком, І. Нечуєм-Левицьким, М. Старицьким, П. Житецьким, О. Кониським, В. Антоновичем. У Києві письменник знайомиться з Ольгою Хоружинською та одружується з нею у 1886 р. У подружжя народжується четверо дітей. У 1892 р. він вступає у Віденський університет. Завершує дисертацію «Варлаам і Йоасаф. Старохристиянський духовний роман» під керівництвом відомого славіста В. Ягича, яку захищає у 1893 р. Іван Франко здобуває учений ступінь доктора філософії. Після успішної габлітації у 1895 р., де Іван Франко читав лекцію «Наймичка» Шевченка», до викладання на кафедрі української словесності Львівського університету допущений не був. Намісник Галичини граф Казимир Бадені вжив всіх можливих заходів, щоб не допустити Івана Франка до педагогічної діяльності. У 1890 р. Іван Франко стає одним із засновників Русько-української радикальної

партії (РУРП) та редактором її друкованих органів – газет «Народ» (1890-1895), «Хлібороб» (1891-1895) та «Громадський голос». Від цієї партії бере участь у виборах до Віденського Сейму (1895, 1897, 1898). Махінації влади на виборах унеможливили перемогу – Іван Франко не був обраний до парламенту. У 1899 р. виходить із складу РУРП і стає членом Української національно-демократичної партії. Згодом стає дійсним членом Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка (з 1904 р. – почесним). Очолює в НТШ філологічну секцію, етнографічну комісію, співредактор журналу «Літературно-наукового вісника». Франко – видавець, редактор видавничих серій «Дрібна бібліотека» (1878-1898), «Наукова бібліотека» (1887-1888), «Літературно-наукова бібліотека» 1889-1898), «Хлопська бібліотека (1896-1898), «Міжнародна бібліотека» (1912-1914), «Всесвітня бібліотека» (1914-1916). Як журналіст і публіцист у співавторстві з Михайлом Павликом видає журнал «Громадський друг», альманахи «Дзвін» і «Молот» (1878), з Іваном Белеєм – журнал «Світ» (1881-1882), із львівським студентством – журнал «Товариш» (1888). Співпрацював у газеті «Діло» (1883-1886), журналах «Зоря» (1883-1886) і «Правда» (1888). Працював у польських, австрійських та німецьких часописах. Іван Франко працював як письменник (поет, прозаїк, драматург), перекладач, мовознавець, літературний критик, історик, економіст, публіцист. У 1876 р. вийшла перша поетична збірка «Баляди і розкази». Іван Франко автор 10 поетичних збірок – «3 вершин і низин» (2 вид. – 1887, 1893), «Зів'яле листя. Лірична драма» (1896), «Мій Измарагд» (1898), «Із днів журби» (1900), «Semper tiro» (1906), «Давнє й нове» (1911), «Вірші на громадські теми» (1913), «Із літ моєї молодості» (1914), «Поєми» (1899). Написав понад 100 оповідань, новел, казок. Серед них – «Борислав» (1877), «Галицькі образки» (1855), «Коли ще звірі говорили» (1899), «Староруські оповідання» (1900) та ін. Серед його творів чинне місце займають поеми – «Панські жарти» (1887), «Лис Микита» (1890), «Абу-Касимові капці» (1895), «На Святоюрській горі» (1900), «Смерть Каїна» (1888), «Похорон» (1897), «Мойсей» (1905) та ін. Написав 10 творів прозових великих жанрів – «Петрії і Довбушуки» (2 вид. – 1876, 1912), «Воа constrictor» (3 вид. – 1878, 1884, 1907), «Борислав сміється» (1881, незакінчений), «Захар Беркут» (1881), «Не спитавши броду» (1886, незакінчений), «Лель і Полель» (1887), «Для домашнього огнища» (1892), «Основи суспільності» (1895), «Перехресні стежки» (1900), «Великий шум» (1907). Франко переклав твори українською мовою близько 200 авторів із 14 мов та 37 національних літератур. Драми писав на історичні, соціальні, філософські та інші теми. Найвизначніший сценічний твір Франка психологічна драма «Украдене щастя» (1893). Як будівничий української держави чітко сформулював ідеал національної самостійності. У 1913 р. була опублікована фольклористична праця «Студії над українськими народними піснями». У 1898 р. відбувається святкування 25-річного ювілею творчої праці письменника та у 1913 – 40-літній ювілей. У 1906 р. Харківський університет присвоїв Івану Франкові науковий ступінь доктора російської словесності. О. Шахматов, Ф. Корш висунули кандидатуру Франка кандидатом у члени Російської академії наук. Однак, імперські реакційні сили перешкодили здійсненню задуму. З 1908 р. Франко тяжко хворіє, лікується у Ліпівку, Лаврані та Одесі і продовжує творчо працювати. Стан здоров'я постійно погіршується. 28 травня 1916 р. у Львові помер Іван Франко. 31 травня його поховали на Личаківському кладовищі. У 1915 р гре-

ко-католицький священник Йосип Застирець висунув Івана Франка на здобуття Нобелівської премії, та йому не довелось її отримати.

3. Тетяна Яківна Франко (24.03.1858 – 19.04.1863) – рідна сестра Івана Франка.

Тетяна Яківна Франко народилась 24 березня 1858 року. Прожила п'ять років і померла 19 квітня 1863 року.

4. Юлія Яківна Франко (16.08.1863 – 19.04.1866) – рідна сестра Івана Франка.

Юлія Яківна Франко народилась 16 серпня 1863. Прожила три роки і померла 19 квітня 1866 р.

5. Захар Якович Франко (17.09.1859 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 07.07.1942 с. Нагуєвичі, Львівська обл.) – рідний брат Івана Франка.

Захар Якович Франко народився 17 вересня 1859 року. Ріс допитливим хлопцем. Любив блукати лісом, манило його поле і луки та заворожував спів жайворонка. Залюбки збирав гриби, ягоди і ловив рибу та на продаж птахів. Приносив додому підстрелену дичину. До навчання охоти не мав. Одружився рано, неповнолітнім, у 22 роки. Дружиною стала Марія Теодозівна Ясінська із Нагуєвич. Коли Іван Франко опинився без родини під час Першої світової війни, син Захарія Василь доглядав за ним. Захар Франко був на похороні Івана Франка. Помер Захарій 7 липня 1942 року.

6. Марія Теодозівна Франко (Ясінська) (03.04.1863 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 15.12.1930 с. Нагуєвичі, Львівська обл.) – дружина Захара Яковича Франка.

Марія Теодозівна Франко (Ясінська) народилась 3 квітня 1863 р. у Нагуєвичих. 20 листопада 1881 року вийшла заміж за Захара Яковича Франка. У подружжя народилось дев'ятеро дітей – Михайло Захарович Франко (09.09.1882 – 08.03.1888), Григорій Захарович Франко (02.02.1884(85) – 05.11.1951), Ганна Захарівна Франко (26.12.1886 – 1967), Юлія Захарівна Франко (03.04.1890 – 1972), Євфрозинія Захарівна Франко (07.01.1893 – 31.01.1895), Іван Захарович Франко (12.02.1896 – 21.10.1918), Василь Захарович Франко (23.08.1899 – 06.12.1980), Розалія Захарівна Франко (03.01.1904 – 15.01.1904), Микола Захарович Франко (17.03.1905 – 1941). Померла Марія Теодозівна Франко (Ясінська) 15 грудня 1930 року.

7. Онуфрій Якович Франко (21.06.1861 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 28.03.1913 с. Підгірки, Івано-Франківська обл.) – наймолодший брат Івана Франка.

Онуфрій Якович Франко народився 21 червня 1861 року у Нагуєвичих. З дитинства любив займатись різьбою по дереву – стругати ложки, робити миски. Але, як батько, хотів стати ковалем. Вітччм відав його до коваля Коссака у Дрогобич. Після двох років навчання вітччм забрав Онуфрія додому. 28.02.1886 року він одружився з Юлією Дідинською з Ясениці-Сільної. Онуфрій став жити з вітччмом та мачухою. Працював ковалем на Війтовій горі та з поради Івана Франка зайнявся бджільництвом. У 1903 батьківське майно і землю поділили між братами і вітччмом. Тоді, продавши свої частки, Іван Франко та Онуфрій спільно купили дім з землею у Підгірках. Сім'я Онуфрія жила дружно, усі були працьовиті. Помер Онуфрій Франко 28 березня 1913 року у Підгірках та поховали його на сільському кладовищі. На похороні був Іван Франко.

8. Юліана Василівна Франко (Дидинська) (28.01.1861 с. Ясениця-Сільна, Львівська обл. – 01.11.1945) – дружина Онуфрія Яковича Франка.

Юліана Василівна Франко (Дидинська) (28.01.1861 – 01.11.1945) народилась 28 січня 1861 року у Ясениці-Сільній в сім'ї ясеницьких шляхтичів Василя Дидинського та Анни Яворської. 28.02.1886 р. одружилась з Онуфрієм Франком. У подружжя народилося восьмеро дітей – Яків Онуфрійович Франко (11.01.1887 – 05.10.1913), Антон Онуфрійович Франко (11.03.1888 – 1974), Марія Онуфріївна Франко (22.01.1890 – 1976), Розалія Онуфріївна Франко (22.04.1892 – 1972), Ганна Онуфріївна Франко (03.05.1894 – 1949), Анастасія Онуфріївна Франко (10.03.1896 – 1975), Михайло Онуфрійович Франко (03.06.1900 – 1951), Омелян Онуфрійович Франко (22.08.1906 – 11.10.1988). Померла Юліана Василівна Франко (Дидинська) 1 листопада 1945 року у Підгірках та поховали її на сільському кладовищі.

9. Марія Григорівна Гаврилик (23.10.1868 – 28.10.1868) – сестра Івана Франка по матері, рідна сестра Юлії Григорівни Багрій.

Марія прожила усього п'ять днів, померла 28.10.1868 року.

10. Юлія Григорівна Багрій (Гаврилик) (26.01.1868 с. Нагуєвичі, Львівська обл. – 26.02.1943) – сестра Івана Франка по матері.

Юлія Григорівна Багрій (Гаврилик) народилась 26 січня 1868 року у селі Нагуєвичі. Батьком був другий чоловік Марії Миколаївни Франко – Григорій Стефанович Гаврилик. Вона стала єдиною дитиною своїх батьків. 14 лютого 1884 р. Юлія вийшла заміж за Михайла Михайловича Багрія з Ясениці-Сільної. Юлія переїхала жити до чоловіка. Була хворобливою. Іван Франко підтримував сестру, відправляв на лікування. У подружжя народилось шестеро дітей – Анна Михайлівна Багрій (22.12.1885 – 10.04.1950), Михайло Михайлович Багрій (10.08.1887 – забрали на Першу світову і не повернувся), Кароліна Михайлівна Багрій (26.11.1892 – ?), Василь Михайлович Багрій (24.07.1904 – ?), Юлія Михайлівна Багрій (25.04.1907 – 30.10.1938), Наталія Михайлівна Багрій (24.02.1909 – 05.09.1910). Померла Юлія Григорівна Багрій 26 лютого 1943.

11. Михайло Михайлович Багрій (19.11.1854 с. Ясениця-Сільна, Львівська обл. – 15.11.1908) – чоловік Юлії Багрій, сестри Івана Франка по матері.

Михайло Михайлович Багрій народився 19 листопада 1854 року у селі Ясениці-Сільній, син Михайла Багрія та Марії Олексівської. У віці 29 років Михайло одружився з Юлією Багрій. Помер 15 листопада 1908.

12. Антон Григорович Гаврилик (17.06.1870 – 24.03.1875) – брат Івана Франка по матері, рідний брат Юлії Григорівни Багрій.

Антон Григорович Гаврилик народився 17 червня 1870 року. Прожив майже п'ять років і помер 24 березня 1875 році.

13. Ольга Федорівна Франко (Хоружинська) (10.04.1864 – 15.07.1941) – громадська діячка, фольклористка, перекладачка. Дружина Івана Франка та віддана помічниця і захисниця письменника, матір його чотирьох дітей.

Ольга Федорівна Франко (Хоружинська) народилась у селі Бірки Харківської губернії (нині – Полтавська обл.), походила з дворянської родини. Батьки рано померли. Після смерті батька вони з матір'ю переїхали до бабці Агафії Семенівни Таманової у село Тимофіївку. А перед смертю матері Олю та одну із сестер забрав до себе дядько Бондарів до сусіднього села Василівки. У дев'ять років Ольга поступи-

ла в Інститут шляхетних дівчат у Харкові, де навчалась вісім років. Потім продовжила навчання у Києві на Вищих жіночих курсах при інституті, де залишається учителькою. Була високоосвіченою людиною, володіла французькою, німецькою та англійською мовами. Познайомилася Ольга Хоружинська з Іваном Франком у 1885 році у домі Трегубова, його дружина Олександра – сестра Ольги. Ольга Хоружинська та Іван Франко повінчались у Києві 4 травня 1886 р. у Павловській церкві Колегії Павла Галагана. У них народилося четверо дітей – Андрій Іванович Франко (16.07.1887 – 22.04.1913), Тарас Іванович Франко (09.03.1889 – 13.11.1971), Петро Іванович Франко (16.07.1890 – 1941), Анна Іванівна Франко-Ключко (03.09.1892 – 24.04.1988). Ольга Франко брала участь у громадській роботі та займалась видавничою діяльністю. Вона допомагала Франкові у підготовці і комплектуванні матеріалів до журналів, в оформленні етнографічних студій та в перекладацькій діяльності. Її накладом було видано збірку Івана Франка «З вершин і низин» (1887). Науковий і політичний журнал «Житте і Слово» видавали разом з Іваном Франком (1894 – 1897). У жіночому альманасі «Перший вінок» (1887) надрукована стаття Ольги Франко «Карпатські бойки і їх родинне життя». Ольга Франко мала добре серце, була щедрою і безкорисною. Любила своїх дітей, а потім і своїх онуків. Захоплювалась музикою та вишивкою. Любила виконувати твори Чайковського, Шопена, Лисенка. Померла на початку війни 15 липня 1941 р. Поховали її у Львові на Личаківському кладовищі.

14. Марія Федорівна Хоружинська (1862 – ?) – рідна сестра Ольги Хоружинської, дружини Івана Франка.

Марія Федорівна народилась у 1862 році. Жила у Харкові, де і навчалась. Потім проживала в Одесі, де і померла.

15. Олександра Федорівна Ігнатович (Хоружинська) (1863 – 1935) – рідна сестра Ольги Хоружинської, дружини Івана Франка.

Олександра Федорівна Ігнатович (Хоружинська) народилась у 1863 році. У Харкові навчалась в Інституті шляхетних дівчат. Вийшла заміж за Віктора Володимировича Ігнатовича. У сім'ї Ігнатовичів було троє дітей – Юрій Вікторович Ігнатович (1901 – 1974), Ольга Вікторівна Ігнатович, Володимир Вікторович Ігнатович. Померла Олександра Ігнатович 1935 р.

16. Віктор Володимирович Ігнатович (10.11.1862 – 04.05.1933) – громадсько-політичний діяч, фінансист. Чоловік Олександри Федорівни Ігнатович (Хоружинської), рідної сестри Ольги Федорівни Франко (Хоружинської).

Віктор Володимирович Ігнатович народився 10 листопада 1862 р. у селі Плютенці біля Білої Церкви. Там мав маєток, де відпочивав літом. Член фінансової і залізничної комісії управи, член Комітету Київської міської бібліотеки, член «Громади». У 1901 році став співробітником Київського відділу Державного банку Російської імперії. З 1915 року голова «Общества помощи населению Юга России, пострадавшему от военных действий». Один із засновників Української федеративно-демократичної партії (1917). З березня 1918 – в. о. директора, а пізніше директор Українського державного банку. Підписував банкноти незалежної України. У складі української делегації брав участь у мирних переговорах Української держави з РСФР. Помер 4 травня 1933 р. Поховали його на Лук'янівському цвинтарі.

17. Антоніна Федорівна Трегубова (Хоружинська) (? – ?) – педагог, старша сестра Ольги Франко (Хоружинської).

Антоніна Федорівна Трегубова (Хоружинська) працювала учителькою. 20 серпня 1876 р. вийшла заміж за Єлисея Куприяновича Трегубова. У подружжя народилося троє дітей – Катерина Єлисеївна Трегубова, Володимир Єлисейович Трегубов, Ілля Єлисейович Трегубов. Написала спогади про сестру «Дещо з життя Ольги Франкової». У радянські часи її заслали до Сибіру. Після повернення мешкала і померла у місті Борзна, де її і поховали.

18. Єлисей Куприянович Трегубов (14.2.1848 Полтава – 04.12.1920 Київ) – педагог, громадський діяч, чоловік Антоніни Хоружинської, сестри Франкової дружини.

Єлисей Куприянович Трегубов народився 14 лютого 1848 році у Полтаві. У 1872 р. закінчив Київський університет Св. Володимира, історико-філологічний факультет. Учителював у школах Глухова, Курска, Сум. Викладав історію і географію у Колегії Павла Галагана (1876-1893) у Києві та був її директором (1890-1891). Викладав у Володимирському кадетському корпусі, Фундуклеївській гімназії, був інспектором Інституту шляхетних дівчат у Керчі (1893-1898). Член київської культурно-освітньої організації «Стара Київська Громада», співробітник журналу «Кіевская Старина». Познайомився з Іваном Франком у Львові 1884 р., вертаючи із Женеви додому. У 1885 р. Іван Франко приїхав до Києва дістати грошей у київської «Громади» на самостійний львівський журнал і тоді у домі Трегубова познайомився зі своєю майбутньою дружиною. З Єлисеєм Трегубовим вони стали близькими приятелями, а з часом і родичами. У 1911 р. Єлисей Трегубов вийшов у відставку. Починаючи з 1918 р., бере участь у роботі Всеукраїнської Академії наук з етнографії. Помер у 1920 р. на 78 році життя у Києві. Похований на Байковому цвинтарі.

19. Хоружинський (? – ?) – найстарший брат Ольги Франко (Хоружинської), дружини Івана Франка.

Хоружинський (? – ?), найстарший брат, після закінчення студії поїхав працювати залізничним інженером на Сибір.

20. Хоружинський (? – ?) – середуший брат Ольги Франко (Хоружинської), дружини Івана Франка.

Хоружинський (? – ?), середуший брат, після закінчення студії одружився, оселився у Катеринославі, там служив урядником.

21. Микола Федорович Хоружинський (1859 – 1878) – молодший брат Ольги Франко (Хоружинської), дружини Івана Франка.

Микола Федорович Хоружинський народився у 1859 році. Після закінчення студії поступив на військову службу офіцером. Служив вірою і правдою. Брав участь у турецько-російській війні, був тяжко поранений в обидві ноги. Від операції відмовився. За геройську службу попросив опіки над сестрами. Сестер прийняли на виховання і науку до Харківського інституту шляхетних дівчат для дворянських осіб, вдержуваний на кошт царя. Помер у 1878 році.

П'яте покоління:

1. Андрій Іванович Франко (16.07.1887 Львів – 22.04.1913 Львів) – науковець, секретар батька. Перша дитина та перший син у сім'ї Франків.

Андрій Іванович Франко народився 16.07.1887 року у Львові. Андрій відрізнявся від інших дітей слабим здоров'ям і ним опікувався брат Тарас. Спочатку вони разом навчалися у народній школі, а потім у Академічній гімназії у Львові з українською мовою викладання (1907). Вони вчилися разом і в університеті на одному факультеті. Коли у 1908 р. Франкові паралізувало руки, Андрій став батьковим опікуном та помічником у творчій праці – редагував тексти, перекладав, писав під диктовку. Під батькове диктування записав «Нарис історії української літератури» та інші праці. Його творчим дебютом було наукове дослідження «Григорій Ількевич як етнограф», яке було опубліковано у «Записках Наукового Товариства ім. Шевченка» (1912. – Тт. 109 – 111). Андрій ще з дитинства захоплювався збиранням поштових марок і мав хорошу колекцію. Іван Франко зі своїх поїздок присилав синові поштові або гербові марки. Помер Андрій на 26 році життя 22 квітня 1913 р. Поховали його у Львові на Личаківському кладовищі.

2. Тарас Іванович Франко (09.03.1889 Львів – 13.11.1971 Київ) – український літературознавець, письменник, науковець, перекладач, педагог, громадський діяч. Друга дитина та другий син у сім'ї Франків.

Тарас Іванович Франко народився 9 березня 1889 р. Початкову освіту отримав у народній школі. У 1907 р. Тарас з відзнакою закінчує гімназію, що давало звільнення від оплати за навчання в університеті (1907 – 1912). Тільки один рік він навчався у Віденському університеті (1909 – 1910), бо після лікування у Ліпіку (Хорватія) загострилася хвороба батька, що примусило його повернутись додому. Він продовжив своє подальше навчання у Львівському університеті на класичній філології. Під час Першої світової війни його забирають служити офіцером в австрійську армію та відправляють на італійський фронт. Першу військову відпустку (1915 р.) він проводить у Львові з хворим батьком – це була остання їх зустріч. У лютому 1918 року Тараса Франка перекидають на східний фронт і він потрапляє у російський полон. Будучи полоненим, Тарас працював на ремонті залізничної колії у Москві. Після закінчення війни їде до Харкова і працює журналістом, перекладачем, працівником Державного видавництва, читає лекції. У 1922 р. на прохання матері повертається до Львова. Працював у Ряшеві, Станіславі і Львові, викладав латинську, грецьку, українську і німецьку мови та руханку. Любив спорт і працював у спортивних та руханкових товариствах «Сокіл-Батько», «Україна». Викладав класичні мови у Львівському університеті (1945 – 1947). Тараса Франка призначили директором музею ім. Франка у Львові (26.12.1946 – 06.07.1949). У 1950 році влада запропонувала Тарасові переїхати до Києва на роботу в Інститут літератури ім. Т. Шевченка АН УРСР на посаду наукового співробітника і завідувача бібліотекою І. Франка. Літературною та науковою працею захопився він, ще будучи студентом, яку продовжив у зрілому віці. У 1913 році вийшли «На крилах гумору», «3 чужої левади», «Старе вино», ще за життя Івана Франка. У 2015 р. вийшло двохтомне видання, де подано художню, наукову, мемуарну та епістолярну спадщину Тараса Франка (1889 – 1971). Писав розвідки і статті на різні теми, перекладав і виступав на різних зборах та підтримував стосунки з шістдесятниками. Він допомагав Франкові у літературній діяльності. Був людиною порядною, привітною, з почуттям гумору та одним із кращих представників української інтелігенції. Любив малювати, до тепер збереглися його аматорські акварельні роботи.

Помер на 83 році життя 13 листопада 1971 р. у Києві. Поховали його на Байковому кладовищі біля його дружини.

3. Катерина Іванівна Франко (Фалькевич) (29.11.1896 с. Бібірки, Львівської обл. – 01.02.1962 Київ) – дружина Тараса Івановича Франка та матір його трьох дітей.

Катерина Іванівна Франко (Фалькевич) народилась 29 листопада 1896 р. у селі Бібірки, Львівської обл. Батько Катерина Фалькевич походив із польської шляхти, а мати – з багатой української родини Іваськівих. Катерину та її трьох сестер виховувала мати в українському дусі. Тарас Франко, займаючись громадською роботою, за дорученням львівської «Просвіти», відвідує у 1913 році Бібрський підрозділ організації. Секретарем підрозділу була Катерина Фалькевич. Знайомство з нею переростає у кохання всього його життя. Вони заручились – їй було 18, а йому 24. Але у 1914 році починається Перша світова війна. І тільки через 8 років вони одружуються (12.08.1922). На цій сімейній події був його рідний брат Петро Франко з дружиною. У подружжя народилося троє дітей – Зиновія-Ростислава Тарасівна Франко (31.10.1925 – 17.11.1991), Дарія-Любомира Тарасівна Франко (30.10.1926 – 24.10.2015), Роланд-Олександр Тарасович Франко (28.03.1932 – 11.08.2021). Катерина Фалькевич була вірним помічником Тараса Франка, гарною матір'ю та господинею. Після важкої хвороби вона померла 1 лютого 1962 р. Поховали її у Києві на Байковому кладовищі.

4. Петро Іванович Франко (28.07.1890 с. Нагуєвичі, обл. Львівська – 1941?) – організатор «Пласту», чотар УСС, сотник УГА, педагог, учений, інженер-хімік, письменник, громадський діяч, член Наукового товариства ім. Т. Шевченка, перший директор музею Івана Франка. Третя дитина та третій син у сім'ї Франків.

Петро Іванович Франко народився у селі Нагуєвичі Львівської обл. 28 червня 1890 р. Початкову освіту отримав у народній школі. Потім навчався у Академічній гімназії. Далі вступає у Львівський політехнічний інститут на хімічний факультет, який закінчив із відзнакою. В інституті здобув ще один фах – фізична культура. З юнацьких літ займався спортом – великим тенісом, футболом, лижами. Був співзасновником та членом першого (1911) таємного гуртка «Пласт» та автором самої назви. Мета «Пласту» – створити спортивно-військову організацію української молоді. У 1915 р. переформовано у військову – «Січові стрільці». Петро добровольцем пішов служити спочатку у піхоті, а потім в авіації. Воював у армії ЗУНР, потрапив у полон (1919) до поляків. Але Петрові вдається втекти з табору військовополонених у Кракові. Вчителює у Львові, Коломиї та викладає хімію у таємному українському університеті у Львові (1923 – 1928). У 1931 р. їде до Радянського Союзу працювати за контрактом у Харків. Там він працює в інституті прикладної хімії та викладає хімію у Політехнічному інституті. У грудні 1936 р. Петро Франко відмовився від запропонованого радянського громадянства. Він був свідком голодомору 1932 – 1933 рр., знав про знищення української інтелігенції. Після повернення займається літературною діяльністю, вчителює у Яворові та збирається на роботу в Японію за контрактом. Не судилось. Почалася Друга світова війна. Петро Франко – депутат Верховної ради УРСР, відкривав Народні збори у Львові 28 жовтня 1939 р. Як депутат розпочав велику роботу. Займає посади директора меморіального музею І. Франка, декана факультету хімії в торгово-економічному

інституті. 22 червня 1941р. фашистська Німеччина напала на Радянський Союз. Як депутата його евакуюють до Києва та подальша його доля невідома. Загинув за нез'ясованих обставин. Дата смерті умовна – 1941?

5. Ольга-Марія Теодорівна Франко (Білевич) (23.07.1896 с. Вирів, Львівська обл. – 27.03.1987 Львів) – дружина Петра Івановича Франка.

Ольга-Марія Франко (Білевич) народилась 23 липня 1896 р. у селі Вирів на Львівщині в родині священника. Була наймолодшою дитиною в сім'ї Теодора та Ольги Білевичів. Олександр, брат Ольги, вчився в одному класі гімназії з Петром Франком. У 1919 р. Ольга Білевич вийшла заміж за Петра Франка. І з того часу завжди була поруч з чоловіком: Буськ – Львів – Відень – Коломия – Харків – Львів. У Харкові пережила голодомор 1932 – 1933 рр. Перебуваючи у Відні, закінчила кулінарні курси при університеті. Автор кулінарної книги «Практична кухня» та ряду інших книг з кулінарії. У подружжя дві доньки – Віра Петрівна Франко (31.01.1923 – 31.01.1966), Іванна (Ася) Франко (24.01.1925 – 20.05.1978). 28 червня 1941 р. НКВС забрало з дому її чоловіка Петра Франка під приводом евакуації і з того моменту доля його невідома. До останніх днів свого життя вона чекала на його повернення... Померла 27 березня 1987 р. Поховали її у Львові на Личаківському цвинтарі.

6. Анна Іванівна Франко-Ключко (03.09.1892 м. Львів – 24.04.1988 м. Торонто, Канада) – громадська діячка, письменниця. Була четвертою і останньою дитиною Франків.

Анна Іванівна Франко-Ключко народилась 3 вересня 1892 р. у Львові. Початкову освіту отримала в українській народній школі для дівчат. Потім навчалась у Академічній гімназії. Також закінчила вчительську жіночу семінарію (1909), але дозволу працювати вчителькою не отримала. Вперше Анна відвідала Київ літом 1909 р., куди поїхала разом з матір'ю та братом Петром. Вони побували і на могилі Тараса Шевченка. Враження та почуття гордості від поїздки до Канева залишилось на все життя. Працювала у страхово-кредитному товаристві «Дністер». Закінчує курси сестер милосердя, організовані відомим львівським лікарем Євгеном Озаркевичем. Мала надію працювати у «Народній лічниці». Залишила батьківський дім у 1914 р., поїхала до Києва на запрошення родини своєї матері. Почалася Перша світова війна. З березня 1916 р. працює сестрою милосердя у київському шпиталі. В 1917 р. Україна мала шанс стати незалежною державою, була створена Центральна Рада України. Анні Франко запропонували роботу в одному із міністерств. Вона погодилась на міністерство внутрішніх справ. Анна веде курси української мови і курси для неграмотних, а сама відвідує вечірні студії у Київському університеті. В січні 1919 р. їде до Німеччини з місією Червоного Хреста для допомоги українським військовополоненим. Працює у поїзді Червоного Хреста, який обслуговував трасу Львів – Берлін до закінчення діяльності місії (1921 р.). У 1919 р. вийшла заміж за Петра Ключка, який був головним лікарем поїзду, де працювала Анна Франко. У подружжя народилося двоє синів – Тарас Петрович Ключко (1920 – 15.08.1983) і Мирон Петрович Ключко (26.02.1922 – 12.09.2004). Довгі роки сім'я Ключків жила у селі Довгому на Закарпатті (1921 – 1939). Почалася Друга світова війна. Після того, як 1939 р. Гітлер передав Закарпаття угорцям, влада депортувала Анну до Відня, а чоловіка забрали до концтабору у Ніррадзі.

Анна двічі рятує чоловіка. Вдруге, коли був заарештований органами НКВС у Відні 1945 р. та відправлений до львівської тюрми, по допомогу Анна звернулася до американської влади. Після смерті чоловіка Анна з синами переїхала до Канади, де прожила останні сорок років. Анна працює у Торонто медсестрою у «Східному загальному шпиталі» (East General Hospital), у «Новому шпиталі» (New Mount Sinai Hospital). Була активною громадською діячкою, членкинею Собору св. Володимира і ОУК (Об'єднання Українців Канади) та виступала на різних українських зборах. До столітнього ювілею Івана Франка Анна Ключко видала книгу спогадів «Іван Франко і його родина» (Торонто, Канада. – 1956), яку написала ще у 1935 р. в Карпатській Україні за порадою свого чоловіка. Вона двічі була у радянському Львові (1967, 1971). Свої останні дні провела в Оселі для літніх громадян ім. Івана Франка. Прожила 96 років. Померла 24 квітня 1988 р. у Торонто, Канаді. Похована на українському кладовищі у Торонто.

7. Петро Ключко (28.05.1891 м. Київ – 1948 м. Зальцбург, Австрія) - лікар. Чоловік Анни Франко, дочки Івана Франка.

Петро Ключко народився 28 травня 1891 р. у Києві. Під час Першої світової війни працював начальником санітарного поїзду (1919 – 1921 рр.). У 1919 р. одружився з Анною Франко. З 1921 по 1939 рр. працював лікарем на Закарпатті у селі Довге. Під час Другої світової війни був два рази заарештований. Перший – угорцями у селі Довге, забрали до концтабору Нірадгазі (1939 р.). Другий – НКВС у Відні, забрали до львівської тюрми (1945 – 1946 рр.). Анна двічі рятує чоловіка. Помер Петро Ключко 1948 році у Зальцбургу, де і похований.

Шосте покоління

1. Зиновія-Ростислава Тарасівна Франко (31.10.1925 Львів – 17.11.1991 Київ) – учена, франкознавиця, громадська діячка, одна з чільних представників руху шестидесятників. Дочка Тараса Франка.

Зиновія-Ростислава Тарасівна Франко народилась у Львові 31 жовтня 1925 р. У Ряшеві починається її початкова освіта – два перші класи польської початкової школи. Потім навчання продовжилось у львівській українській школі ім. Шашкевича (1934 – 1938), де їй прищепили любов до мови і літератури. А потім станиславівська середня школа і гімназія (1944). Далі вчиться на філологічному факультеті Львівського університету (1944 – 1949) і поступає в аспірантуру. Починає навчання у Львівському університеті, а закінчує у Київському (1949 – 1953). З жовтня 1948 по червень 1950 працює у Львівському музеї І. Франка науковим співробітником. У Києві на роботу влаштовується в Інститут мовознавства ім. О. Потебні. Відстоювала право на життя української мови в Україні, була проти злиття мов (української з російською). У травні 1969 році була звільнена з роботи за «прояви українського буржуазного націоналізму». Три з половиною роки була безробітною, а протягом десяти років діяла заборона друкуватись (негласна). Після «каяття» Зиновію Франко поновили на роботі в Інституті мовознавства. Свій внесок у франкознавство вона також зробила – понад 60 франкознавчих статей. Добре знала і вивчала спадщину Івана Франка, стала одним із упорядників першого тому книжки Франко І. Я. Мозаїка: Із творів, що не ввійшли до Зібр. тв. у 50 т. Була людиною добродушною, довірливою, щирою, діяльною і мала здатність працювати у

найнесприятливіших умовах та найбільш за все у світі любила Україну. Померла 17 листопада 1991 році у Києві. Похована у Києві на Байковому кладовищі.

2. Павло Опанасович Юрачківський (24.12.1920 – 20.12.2015) – науковець, чоловік Зиновії-Ростислави Тарасівни Франко.

Павло Опанасович Юрачківський (24.12.1920 – 20.12.2015) народився 24 грудня 1920 р. Середню школу закінчує у Красному Лучі із «золотою медаллю». Вищу освіту отримав у Дніпропетровському університеті на фізичному факультеті. Спочатку викладав у Львівському політехнічному інституті. Читав курс «Загальна фізика» на факультеті електроенергетехніки та автоматики. Потім працює у Київському політехнічному інституті у науково-технічному відділі (1950 – 2013). Любив спорт, молодим займався легкою атлетикою. Любив читати книжки. Помер 20 грудня 2015 р.

3. Дарія-Любомира Тарасівна Франко (30.10.1926 – 24.10.2015) – науковець. Донька Тараса Франка. Онука Івана Франка.

Дарія-Любомира Тарасівна Франко народилася 30 жовтня 1926 р. Філологічну освіту отримала у Львівському державному університеті ім. Івана Франка (1945 – 1950). Потім була аспірантура у Київському державному університеті ім. Т. Г. Шевченка. Першою і останньою була робота у видавництві «Українська Радянська Енциклопедія» (1950 – 1992). Дарія-Любомира Тарасівна Франко померла 24 жовтня 2015 р.

4. Роланд-Олександр Тарасович Франко (28.03.1932 – 11.08. 2022) – науковець, дипломат, громадський діяч. Син Тараса Франка. Онук Івана Франка.

Роланд-Олександр Тарасович Франко народився 28 березня 1932 р. До школи пішов у Станіславі і продовжив навчання у Львівській школі № 49. Почав навчання у Львівському політехнічному інституті, потім перевівся до Київського політехнічного інституту (1949 – 1954). Першою роботою, де він зробив кар'єру заступника директора, був Київський інститут автоматики. У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію. У співавторстві видав декілька наукових праць. У 1962 р. Роланд-Олександр Франко одружився з Аллою Шморгун. Дітей у подружжя не було. Протягом 1993 – 1996 рр. перебував на дипломатичній службі, був радником з питань науки у Посольстві України у Великобританії. Завдяки Роланду Франко у 1996 році Україна безкоштовно одержала від Великобританії науково-дослідницьку станцію ім. «Фарадея» в Антарктиці, тепер ім. «Академіка Вернадського». З 1997 року заступник голови правління Всеукраїнського фонду відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини ім. О. Гончара. З 2012 – виконувач обов'язків голови Фонду. Протягом 1997 – 2001 рр. – віце-президент, згодом завідувач міжнародних відносин (до 2008 р.), відтак консультант президента Міжнародного науково-технічного університету ім. академіка Ю. Бугая. Член правління національної спілки краєзнавців України. Учасник заходів, присвячених ушануванню пам'яті І. Франка у Києві, Львові, Дрогобичі, с. Нагуєвичих тощо. 28 травня 1999 р. брав участь у відкритті погруддя І. Франка у Відні. Один з ініціаторів створення Літературного музею Івана Франка на Дніпрі в селі Обуховського району Київської області (відкрито 27 квітня 2010 р.). 25 листопада 2016 р. відкрито музей Родини Івана Франка у Києві. У 2015 р. Роланд Франко створює міжнародний фонд Івана Франка, діяльність якого спрямована на підтримку розвитку україністики, популяризації наукового і творчого доробку І. Франка та соціально-гуманітарних

наук. Помер 11 серпня 2022 році на 89 році життя. Поховали його на Байковому кладовищі.

5. Алла Петрівна Шморгун (27.10.1937 Константинівка, Запорізька обл. – 03.11.2008 Київ) – викладач. Дружина Роланда-Олександра Франка.

Алла Петрівна Шморгун народилась 27 жовтня 1937 р. у Константинівці Запорізької області. Закінчила Київський педагогічний інститут іноземних мов. Викладала у школі французьку мову. У 1962 р. Алла Шморгун вийшла заміж за Роланда-Олександра Франка. Дітей у подружжя не було. Працювала викладачем французької мови у Київському політехнічному інституті (1968 – 1992). Алла Петрівна Шморгун померла у Києві 3 листопада 2008 р.

6. Віра Петрівна Франко (31.01.1923 – 31.01.1966 Львів) – нащадок по прямій лінії. Дочка Петра Франка. Онучка Івана Франка.

Віра Петрівна Франко народилась 31 січня 1923 р. у селі Полонична на Львівщині. Початкову освіту здобула у Харкові у середній трудовій школі № 20 ім. І. Франка. Після переїзду родини до Львова у 1936 р. продовжила навчання у гімназії сестер-василіянок. Під час Другої світової війни, коли гостювала у Відні у Анни Франко-Ключко, її арештували та відправили у концтабір Равенсбрюк. Після визволення Відня радянськими військами Віру Франко відправили у сталінські табори. У 1953 р. вона повернулась додому з двома дочками – Надією Франко (12.06.1950), Іванною Франко (22.03.1952). Влаштувалась на роботу у львівській книгарні. Працювала на різних роботах. Вийшла заміж за Богдана Сітницького. Померла Віра Франко 31 січня 1966 р. у Львові. Поховали її у Львові на Личаківському цвинтарі.

7. Богдан Іванович Сітницький (18.05.1914 – 29.01.1997) – чоловік Віри Петрівни Франко. Політико-громадський діяч, почесний пластун.

Богдан Іванович Сітницький народився 18 травня 1914 року. Навчався в Академічній гімназії (1924 – 1932). Був пластуном куреня ч. 1 ім. Петра Сагайдачного та гуртовим гуртка «Пугачі». Після заборони «Пласту» став членом краєзнавчого товариства «Плай» (1930). Був впорядником таборів для хлопців на Остодорі (1936 – 1939). Належав до підпільного Пластового центру (1939 – 1941). У 1948 р. заарештований за «антирадянську пропаганду», відбував термін на Далекому Сході (1949 – 1954). Після повернення працював у Львові бухгалтером Львівської обласної клінічної лікарні та в інших установах. У 1966 р. закінчив торгово-економічний інститут. З відновленням «Пласту» поновив членство. Помер 29 січня 1997 р. Поховали його у Львові на Личаківському цвинтарі. Посмертно відзначений орденом св. Юрія у сріблі.

8. Іванна (Ася) Петрівна Франко (24.01.1925 – 20.05.1978 Львів) – нащадок по прямій лінії. Дочка Петра Франка. Онучка Івана Франка.

Іванна (Ася) Петрівна Франко народилась 24 січня 1925 р. у Коломиї. Початкову освіту здобула у харківській середній трудовій школі № 20 ім. І. Франка. Після повернення родини до Львова у 1936 р. продовжила навчання у Академічній гімназії. Вищу освіту отримала у Львівському політехнічному інституті. Брала участь у художній самодіяльності вузу, виступала з танцювальним ансамблем на різних урочистостях. Після завершення навчання працювала інженером в УкрНДІ нафти і газу. У 1950 р. вийшла заміж за Мирослава Осипович Галуцака. У подружжя на-

родилося п'ятеро дітей. Була нагороджена медалью «Мати – героїня» II-го ступеня. В останні роки працювала головним інженером проекту в ДППП (Державний проектний інститут) № 3. За сумлінну працю нагороджена рядом державних та урядових нагород. Померла 20 травня 1978 р. у віці 53 р. від важкої хвороби. Похована на Личаківському цвинтарі у родинному гробівці.

9. Мирослав Осипович Галушак (04.07.1925 Львів. – 26.07.1987 Львів) – чоловік Івanni (Асі) Петрівни Франко. Інженер, винахідник, раціоналізатор, науковець.

Мирослав Осипович Галушак народився 4 липня 1925 р. у Львові. Навчався у Грубешові та в гімназії у Холмі. Далі здобув вищу освіту у Львівському політехнічному інституті. Брав участь у художній самодіяльності вузу, виступав з ансамблем на різних урочистостях. Після закінчення вузу працював інженером в ОРГРЕСі. Починав від рядового інженера. Далі – бригадний інженер, начальник турбінного цеху. Засновник ряду енергетичних установ у республіках СРСР. Автор понад ста наукових праць. Мав до сотні патентів на винаходи та раціоналізації в галузі енергетики. У 1950 р. одружився із Іванною (Асею) Петрівною Франко. У подружжя було п'ятеро дітей. Помер 26 липня 1987 р. Похований у Львові на Личаківському цвинтарі у родинному гробівці.

10. Тарас Петрович Ключко (1920 – 15.08.1983) – нащадок по прямій лінії. Син Анни Франко-Ключко. Онук Івана Франка.

Тарас Петрович Ключко народився у 1920 р. Освіту отримав у Швейцарії. Після смерті батька з матір'ю та братом переїхав до Торонто (Канада). Тарас Ключко з 14 років хворів на епілепсію, ускладнення після кору. Ця хвороба не дала отримати диплом лікаря. Помер Тарас Петрович Ключко 15 серпня 1983 р.

11. Еріка Ярош-Ключко (? – 29.02.1988) – дружина Тараса Петровича Ключко.

Дата народження Еріки Ярош-Ключко не встановлена. Померла 29 грудня 1988 р.

12. Мирон Петрович Ключко (26.02.1922 – 12.09.2004) – нащадок по прямій лінії. Син Анни Франко-Ключко. Онук Івана Франка.

Мирон Петрович Ключко народився 26 грудня 1922 р. Освіту отримав у Швейцарії. Після смерті батька з матір'ю та братом переїхав до Торонто (Канада). Одружився з Надією Вишиван. Помер Мирон Петрович Ключко 12 вересня 2004 р. Похований у Торонто на українському кладовищі

13. Надія Василівна Вишиван-Ключко (23.06.1925 – 16.04.2004 Торонто) – дружина Мирона Петровича Ключко.

Надія Василівна Вишиван-Ключко народилась 23 червня 1925 р. в сім'ї священника о. Василя Вишиван. Вийшла заміж за Мирона Ключко. У подружжя одна дочка – Галина МIRONІВНА Ключко (16.09.1951). Померла Надія Василівна Вишиван-Ключко 16 квітня 2004 р. Поховали її на українському кладовищі у Торонто.

Сьоме покоління:

1. Юрій Павлович Юрачківський (25.06.1951 – 03.01.2024) – нащадок по прямій лінії. Син Зиновії Франко, дочки Тараса Франка. Правнук Івана Франка. Науковець. Проживає у Києві.

Юрій Павлович Юрачківський народився 25 червня 1951 р. Закінчив київську СШ № 92 ім. Івана Франка з поглибленим вивченням англійською мови. Потім по-

ступає у Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка на фізичний факультет (1973). Аспірантуру закінчує у 1979 р. Першою роботою була посада інженера в Інституті геронтології. Далі працює старшим науковим працівником в Інституті кібернетики АН України. 24 жовтня 1975 р. одружився на Любові Коваль. Зараз на пенсії.

2. Любов Миколаївна Юрачківська (Коваль) (14.08.1953 Сталіно (тепер Донецьк)) – дружина Юрія Павловича Юрачківського. Громадський діяч. Проживає у Києві.

Любов Миколаївна (Коваль) народилася 14 серпня 1953 р. у Сталіно (тепер Донецьк). Закінчила київську СШ № 1. Потім поступила в Інститут культури і мистецтва на факультет технічної інформації. Далі освіту здобувала у Політехнічному інституті на електроакустичному факультеті. Працювала перекладачем технічних текстів англійською мовою в Інституті кібернетики АН України на радіофізичному факультеті. 24 жовтня 1975 р. вийшла заміж за Юрія Юрачківського. У подружжя один син – Данило Юрійович Юрачківський (22.07.1976). Зараз Любов Юрачківська на пенсії. Займається громадською роботою. Організувала і опікується притулком для тварин.

3. Андрій Павлович Юрачківський (04.05.1958) – нащадок по прямій лінії. Син Зиновії Франко, дочки Тараса Франка. Правнук Івана Франка. Доктор фізико-математичних наук, професор. Проживає у Києві (Україна).

Андрій Павлович Юрачківський (04.05.1958) закінчує київську СШ № 92 ім. Івана Франка з поглибленим вивченням англійською мови. Потім поступає у Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка на факультет кібернетики (1980). Після закінчення працює на факультеті кібернетики – 1980-81 та 1984-88 рр. У 1981-84 рр – аспірант кафедри прикладної статистики того ж факультету. Кандидатську дисертацію захистив у 1986 році, докторську у 2003 році. У 1988 р. працював на радіофізичному факультеті – асистентом, доцентом, а з 2005 р. – професором. Автор 68 наукових статей та 5 навчальних посібників. Область наукових інтересів – теорія імовірностей, функціональний аналіз, математична фізика. Основні наукові результати: показав, що задане певними аксіомами відношення незалежності породжує імовірнісну міру; знайшов розподіл часу чекання в ряді систем масового обслуговування; розробив загальний метод дослідження випадкових мір і мірозначних процесів, за допомогою якого розв'язав ряд асимптотичних задач стохастичної геометрії; довів формулу збурення операторних і запропонував оснований на ній спосіб наближеного обчислювання функції Гріна кінетичного рівняння на ґратці; побудував розширення простору знакозмінних мір (простір гіпермір) і показав, що стохастичне інтегрування неперервних випадкових функцій рівносильне потраєкторному інтегруванню за випадковою гіпермірою; знайшов простий і загальний спосіб продовження абстрактного інтеграла без використання поняття збіжності майже скрізь.

4. Леся Михайлівна Юрачківська (Кизимишин) (22.02.1959 м. Калуш, Івано-Франківська обл.) – науковець, громадський діяч. Дружина Андрія Павловича Юрачківського.

Леся Михайлівна Юрачківська (Кизимишин) народилася 22 листопада 1959 р. у м. Калуш Івано-Франківської обл. Лесі Кизимишин подобалися точні науки, брала участь у шкільних олімпіадах. У 1975 р. закінчує Київську спеціалізовану

школу-інтернат фізико-математичного профілю при КДУ ім. Т. Шевченка. Поступила у Київський державний університет ім. Т. Шевченка на факультет «Кібернетики» і закінчила його у 1980 р. за спеціальністю «Прикладна математика». Свою трудову діяльність почала в Інституті кібернетики АН УРСР (інженер, старший інженер, провідний інженер, головний інженер-програміст) (1980 – 1996). Одружилась 8.10.1981 та народила двох дітей – Богдана Андрійовича Юрачківського (18.07.1983) та Ольгу Андріївну Юрачківську (22.02.1985). По року працювала на таких посадах – керівник інформаційно-аналітичного центру в Інституті Росії НАН України (1996 – 1997), провідний інженер-програміст у ГОЛОВФІНТЕХ при Міністерстві фінансів України (1997), керівник інформаційно-аналітичного Відділу Всеукраїнської асоціації ділових людей «Господар» (1998). Потім продовжила свою діяльність на таких посадах – помічник-консультант народного депутата України Білоруса О. Г. (1999 – 2012), головний консультант секретаріату Комітету Верховної Ради України у закордонних справах (2012 – 2014), помічник-консультант народного депутата України Масоріної О. С. при апараті Верховної Ради України. З 2016 р. знаходиться на пенсії. Продовжує займатися улюбленими справами – читати книжки та вправлятися у кулінарії (фанатка рецептів Дарії Цвек).

5. Надія Іванівна Франко (12.06.1950 – 10.05.2018) – нащадок по прямій лінії. Дочка Віри Франко, дочки Петра Франка. Праонука Івана Франка.

Надія Іванівна Франко народилась 12 червня 1950 р. Поступає у Львівський університет на філологічний факультет і закінчує його у 1973 р. Все своє життя вона пропрацювала в одній установі – Центральному Державному історичному архіві України у Львові. 5 червня 1976 р. Надія Франко вийшла заміж за Андрія Майкуту. У подружжя народилась єдина донька – Марія Андріївна Майкут (22.04.1978). Надія Іванівна Франко померла 10 травня 2018 р. Поховали її у Львові на Личаківському цвинтарі.

6. Андрій Теодорович Майкут (16.04.1944) – чоловік Надії Іванівни Франко. Проживає у Львові (Україна).

Андрій Теодорович Майкут народився 16 квітня 1944 р. Закінчив Львівський політехнічний інститут, радіотехнічний факультет. 5 червня 1976 р. Андрій Теодорович Майкут одружився на Надії Франко. Зараз на пенсії.

7. Іванна Богданівна Міліянчук (Сітницька) (22.03.1952) – нащадок по прямій лінії. Дочка Віри Франко. Праонука Івана Франка. Проживає у Мадриді (Іспанія).

Іванна Богданівна Міліянчук (Сітницька) народилась 22 березня 1952 року. Навчалась у Львівському державному університеті на філологічному факультеті. Вийшла заміж за Михайла Міліянчука. У подружжя три дочки – Ольга Міліянчук (24.08.1972), Наталя Міліянчук (10.08.1977), Марта Міліянчук (23.09.1978). Деякий час працювала у Львівському музеї ім. І. Франка. Виїхала за кордон, у Мадрид (Іспанія).

8. Михайло Васильович Міліянчук (21.11.1940 Сокаль, Львівська обл. – 11.08.2003 Львів) – чоловік Іванни Богданівни Міліянчук (Сітницької).

Михайло Васильович Міліянчук народився 21 листопада 1940 р. у м. Сокаль Львівської області. Спочатку навчався у № 37 (1948 – 1955), потім переходить у львівську середню школу № 28 (1955 – 1958). Подальшу освіту продовжив у Львів-

ському державному університеті ім. Івана Франка на фізичному факультеті за фахом «Фізика твердого тіла» (1963 – 1999). Працював науковим співробітником на фізичному факультеті ЛДУ ім. Івана Франка (1963 – 1999). Був блискучим спеціалістом-експериментатором. Помер Михайло Міліянчук 11.08.2003. Поховали його у Львові на Личаківському цвинтарі.

9. Любов Мирославівна Галушак (01.04.1951 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Дочка Іванни (Ася) Франко. Праонука Івана Франка. Проживає у Львові (Україна).

Любов Мирославівна Галушак народилась 1 квітня 1951 р. у Львові. Закінчує львівську спеціалізовану середню школу № 4 з поглибленим вивченням англійської мови. У 1968 р. поступає у Львівський державний університет на філологічний факультет, спеціальність «Українська мова та література». Після працює у школі села Бунів Яворівського району (1973 – 1975), потім у львівській школі № 28 (1975 – 1976). 3 травня 1976 р. працює гідом перекладачем чеської мови у БММТ «Супутник», далі працює виконавчим директором Західноукраїнської регіональної асоціації інноваційних фірм «Львівтехнополіс» (ЗУРАІФ «Львівтехнополіс»). Працює екскурсоводом. Любить читати книжки та проводити екскурсії.

10. Петро Мирославович Галушак (12.09.1954 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Син Іванни (Асі) Франко, дочки Петра Франка. Праонук Івана Франка. Проживає у Львові (Україна).

Петро Мирославович Галушак народився 12 вересня 1954 р. у Львові. Навчався у львівській спеціалізованій середній школі № 4 з поглибленим вивченням англійської мови (1961 – 1971). Потім поступив у Львівський політехнічний інститут на факультет автоматики за фахом ІВТ (Інформаційно-вимірювальна техніка) (1971 – 1977). Перша робота – інженер-конструктор на Термоприладі. Служив в рядах радянської армії (1977 – 1979). Після повернення працює старшим інженером в ІПГК (Інститут геології та геохімії горючих копалин) АН УРСР (1979 – 1985). Далі працює в пуско-налагоджувальних підприємствах обчислювальної техніки. У 1988 р. одружується на Олесі Станіславівні Ярош. У подружжя шестеро синів. З 1990 р. і до виходу на пенсію у 2014 р. працює на посадах заступника директора та директора ряду підприємств. Брав участь у громадських організаціях. Зокрема, у Товаристві Лева, де одним із перших виконав роль Святого Миколая, був учасником вертепів. Є одним із засновників та багаторічний заступник голови Львівської обласної спілки багатодітних сімей Львівщини «Щаслива родина».

11. Олеся Станіславівна Галушак (Ярош) (20.09.1966 Київ, Україна) – дружина Петра Мирославовича Галушака. Мати-героїня. Лікар. Проживає у Львові (Україна).

Олеся Станіславівна Галушак (Ярош) народилась 20 вересня 1966 р. у Києві. У тому ж році переїхала до Львова. Закінчує львівську спеціалізовану середню школу № 28 з поглибленим вивченням німецької мови (1983). Потім поступає у Київський медичний інститут ім. академіка Богомольця (1984 – 1985). Після року навчання переводиться у Львівський медичний інститут (1985 – 1989). Поступає в інтернатуру, яку а сімейними обставинами закінчує пізніше (1994 – 1995). Вийшла заміж 5 листопада 1988 року за Петра Мирославовича Галушака. У подружжя народилося шестеро синів – Мирослав-Олександр Петрович Галушак (01.09.1989),

Ярема-Дарій Петрович Галушак (02.02.1991), Зорян-Роман Петрович Галушак (08.06.1993), Маркіян-Йосиф Петрович Галушак (10.09.1997), Іван-Павло Петрович Галушак (09.08.1999), Богдан-Юлій Петрович Галушак (17.05.2009). У 2008 р. Олесю Станіславівну Галушак нагородили медаллю «Мати-героїня». Починаючи з 1996 року та по сьогодні, працює лікарем у Львівському державному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героїв Крут. Любить вишивати, співати українські пісні. Відвідувала хор «Лемковина» (1986 – 1989). З жовтня 1987 р. член товариства «Лева», культурно-просвітньої організації, яка відроджує українські звичаї та традиції.

12. Ірина Мирославівна Глинна (Галушак) (04.04.1957 Львів, Україна – 09.06.1997 Канада) – нащадок по прямій лінії. Дочка Іванни (Асі) Франко. Праонука Івана Франка.

Ірина Мирославівна Глинна (Галушак) народилася 4 квітня 1957 р. Навчалась у львівській спеціалізованій середній школі № 4 з поглибленим вивченням англійської мови. Потім навчалась у Політехнічному інституті на теплотехнічному факультеті. Вийшла заміж за Андрія Глинного. У подружжя двоє синів – Маркіян Андрійович Глинний (1979), Теодор Андрійович Глинний (1980). Працювала у книгарні «Дружба». У жовтні 1995 р. виїхала з синами до чоловіка у Канаду. Померла 9 червня 1997 у Торонто (Канада), де її і поховали.

13. Андрій Теодорович Глинний (26.06.1956) – чоловік Ірини Мирославівни Глинної (Галушак). Проживає у Торонто (Канада).

Андрій Теодорович Глинний народився 26 червня 1956 р. Закінчив Львівський медичний інститут. Виїхав до Канади, де тепер проживає.

14. Адріана Мирославівна Галушак (14.08.1959 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Дочка Іванни (Асі) Франко, дочки Петра Франка. Праонука Івана Франка. Соціальний працівник. Проживає у Львові (Україна).

Адріана Мирославівна Галушак народилася 14 серпня 1959 р. у Львові. Навчалася у львівській спеціалізованій школі № 4 з поглибленим навчанням англійської мови (1966 – 1976). Поступає у Львівський політехнічний інститут на теплотехнічний факультет за фахом тепло, газопостачання і вентиляція (1976 – 1981). Працює Адріана Галушак у Франківському відділі соціального захисту УСЗ ДПП Львівської міської ради. 1 лютого 1985 р. у Адріани Галушак народилася дочка – Христина Ростиславівна Галушак. Захоплюється рукоділлям – вишивкою та в'язанням.

15. Мар'яна Мирославівна Макаруха (Галушак) (08.07.1961 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Дочка Іванни (Асі) Франко, дочки Петра Франка. Праонука Івана Франка. Лікар. Проживає у США.

Мар'яна Мирославівна Макаруха (Галушак) народилася 8 липня 1961 р. Навчалася у львівській спеціалізованій школі № 4 з поглибленим навчанням англійської мови. У 1985 році закінчує Львівський медичний інститут, стоматологічне відділення. 4 листопада 1983 Мар'яна Мирославівна Галушак вийшла заміж за Мар'яна Йосифовича Макаруху. У подружжя народилося двоє дітей – Адріана Мар'янівна Макаруха (05.04.1985), Іриней Мар'янович Макаруха (05.06.1986). З 1990 року працювала стоматологом-терапевтом у львівській університетській клініці. Починаючи з 1992 по 2000 р., працювала на кафедрі ортопедичної стоматології у Львівському університеті ім. Данила Галицького та починає працювати над дисертацією. У

1996 році проходила курс піднесення кваліфікації у Граці (Австрія). Навчання на курсах співпадало з роботою над темою дисертації. Вийшло друком дві наукові статті. На жаль, захист дисертації не відбувся по причині виїзду у 2000 році сім'ї до США. Працює Мар'яна Макаруха у Філадельфії у Пенсільванському університеті на кафедрі ендодонтії. Захоплюється гірськолижним спортом та великим тенісом.

16. Мар'ян Йосифович Макаруха (08.11.1952 Львів, Україна) – чоловік Мар'яни Мирославівни Макарухи (Галушак). Лікар. Проживає у США.

Мар'ян Йосифович Макаруха народився 8 листопада 1952 року у Львові. Навчався у львівській спеціалізованій школі № 28 з поглибленим навчанням німецької мови. Закінчив лікувальне відділення у Львівському медичному інституті. Перша робота – проктолог у Львівській обласній лікарні (1976 – 1981). Починаючи з 1981 року, почав займатися виключно терапією. Працював у фізіотерапевтичному відділенні обласної клінічної лікарні у Львові. Починаючи з 1995 по 2000 рік, там же завідував терапевтичним відділенням. У 2000 році з сім'єю виїхав до США. Працює медичним асистентом у офісі доктора Марі Лейзин. З дитинства любить спорт. Був призером юніорів у чемпіонаті України з гірськолижного спорту, у команді «Авангард». Зараз захоплюється гірськолижним спортом та футболом.

17. Станіслав Тарасович Ярош-Ключко (? – ?) – нащадок по прямій лінії. Син Тараса Ключко. Онук Анни Франко-Ключко. Праонук Івана Франка.

Дата народження і смерті Станіслава Тарасовича Ярош-Ключко не встановлена.

18. Галина Миронівна Ключко (16.09.1951 Торонто, Канада) – нащадок по прямій лінії. Дочка Мирона Ключко. Онучка Анни Франко-Ключко. Праонучка Івана Франка. Проживає у Торонто (Канада). Проживає у Торонто (Канада).

Галина Миронівна Ключко народилась 16 вересня 1951 р. у Торонто (Канада). Батьки – Мирон Ключко та Надія Вишиван. Нещасний випадок у дитинстві привів до паралічу ніг. Галина не може ходити, користується інвалідним візком. Після отримання освіти вона стала добровільно безкоштовно працювати в українському музеї при Інституті Св. Володимира. Має державні нагороди та відзнаки – Золоту медаль за добровільну роботу у музеї. Галина стала майстринею вишивки, вишиває переважно глад'ю. Робить гердани та розписує писанки. Роботи виставляє на українських виставках. Неодноразово на всеканадських національних виставках ручного мистецтва Галина займала призові місця. З ініціативи уряду Канади її писанки побували в Іспанії. Її роботи виставлялись і в США – Чикаго, Детройті, Мічигані.

Восьме покоління:

1. Данило Юрійович Юрачківський (22.07.1976 Київ, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Тараса Франка. Проживає у Києві (Україна).

Данило Юрійович Юрачківський народився 22 липня 1976 р. Син Юрія та Любові Юрачківських. Починає навчатися у школі № 80. Потім переходить до школи ім І. Франка № 51 (1993). Поступає у Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського на факультет інформатики та обчислення за фахом системи управління, де провчився два з половиною роки. Потім поступає у Київську Академію мистецтв на економічний факультет, де провчився три роки (1996 – 1999). З 2000

по 2001 рр. проходить службу в Українській армії. Починаючи з 2014 р., офіційно доглядає за тяжкохворим батьком.

2. Богдан Андрійович Юрачківський (18.07.1983 Київ, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Тараса Франка. Інженер. Проживає у Києві (Україна).

Народився Богдан Андрійович Юрачківський у Києві 18 липня 1983 р. Син Андрія та Лесі Юрачківських. У 2000 р. закінчив спеціалізовану школу ім. І. Франка № 92 з поглибленим вивченням англійської мови. З 2000 по 2006 рр. навчався у НТУУ «КПІ» ім. Ігоря Сікорського на факультеті електротехніки та автоматики, за спеціальністю «Системи управління виробництвом і розподілом електроенергії». Будучи студентом останнього курсу, починає працювати інженером в лабораторії ТМ (телемеханіки) на Центральній ЕС «Укренерго» (2005 – 2013). Потім переходить на посаду провідного інженера з АСК ТП (автоматизована система керування технологічним процесом) у диспетчерську службу на ПАТ «КІЇВЕНЕРГО» (20013 – 2014). Три роки працює провідним фахівцем з АСК ТП на ТОВ «ІвестБуд» (2014 – 2017). Починаючи з 2017 і по сьогодні, провідний фахівець з АСК ТП на ІК «Інфопрайм».

3. Ольга Григорівна Юрачківська (Радзівська) (04.02.1983 Київ, Україна) – дружина Богдана Андрійовича Юрачківського. Інженер. Проживає у Києві (Україна).

Ольга Григорівна Юрачківська (Радзівська) народилася у Києві 4 лютого 1983 р. Навчалась у СШ № 274 м. Києва (1990 – 1998). Потім навчання продовжила у технічному ліцеї Дарницького району м. Києва за спеціальністю економіст (1998 – 2000). Ольга Радзівська поступає і закінчує Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» (КПІ), факультет електроенерготехніки та автоматики за спеціальністю «Електричні станції» з присвоєнням кваліфікації магістра електротехніки (2000 – 2006). Першою роботою була – інженер з розрахунків та режимів 1 категорії Регіонального диспетчерського центру Центрального регіону (РДЦ ЦР) НЕК «Укренерго» (2005 – 2018). 27 грудня 2018 р. переходить на іншу роботу, де працює і зараз – провідним інженером відділу з даними комерційного обліку та техпідтримки управління комерційного обліку та розрахунків ВП «Енергоатом-Треїдинг» ДП «НАЕК «Енергоатом». 27 вересня 2013 р. вийшла заміж за Богдана Андрійовича Юрачківського.

4. Ольга Андріївна Закоморна (Юрачківська) (22.02.1985 Київ, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Тараса Франка. Проживає у Києві (Україна).

Ольга Андріївна Закоморна (Юрачківська) народилась у Києві 22 лютого 1985 р. Дочка Андрія та Лесі Юрачківських. На навчання батьки віддали доньку у Київську спеціалізовану школу ім. І. Франка № 92, з поглибленим вивченням англійської мови, яку успішно закінчила 2002 р. Продовжила навчання у Київському університеті «КПІ», на факультеті «Менеджмент і маркетинг» та закінчила його у 2007 р. за спеціальністю «Промисловий маркетинг». Перша робота була у компанії «Оболонь» (фахівець з маркетингу, провідний фахівець з маркетингу) (2007 – 2012). Потім Ольга Андріївна переходить у компанію «Чумак», де працює по сьогодні на посаді старшого менеджера категорії. Любить спорт, займається скелела-

зінням та бере участь у змаганнях. Подобається подорожувати. Відвідала багато країн світу та побувала у різних областях України. 30 червня 2018 р. вийшла заміж за Олександра Сергійовича Закоморного.

5. Олександр Сергійович Закоморний (17.12.1984 Київ, Україна) – чоловік Ольги Андріївни Закоморної (Юрачківської). Лікар. Проживає у Києві (Україна).

Олександр Сергійович Закоморний народився 17 грудня 1984 р. у Києві. Почав вчитися у київській школі № 298. Потім переходить у спеціалізовану київську школу № 183 у медико-біологічний клас (2002). Поступає у Київський медичний інститут ім. академіка Богомольця на лікувальний факультет (2008). Півтора року проходить навчання в інтернатурі. Сьогодні працює лікарем-рентгенологом у медичному центрі «Добробут». Любить активний відпочинок, багато подорожує. Захоплюється велоспортом. 30 червня 2018 р. одружився з Ольгою Андріївною Юрачківською.

6. Марія Андріївна Майкут (22.04.1978 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у США.

Марія Андріївна Майкут народилася 22 квітня 1978 р. у Львові. Дочка Надії Франко та Андрія Майкути. З чоловіком та з двома дітьми виїхала за кордон.

7. Любомир Орестович Волчанін (16.11.1974 Україна) – чоловік Марії Андріївни Майкут. Проживає у США.

Любомир Орестович Волчанін народився 16 листопада 1974 р. З дружиною та з двома дітьми виїхав за кордон.

8. Ольга Михайлівна Чуквінська (Міліянчук) (24.08.1972 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Ольга Михайлівна Чуквінська (Міліянчук) народилася у Львові 24 серпня 1972 р. Дочка Іванни та Михайла Міліянчуків. Середню освіту отримала у львівській школі № 4. Потім поступає у ЛДУ на прикладну математику. Працює у ЛОППО на факультеті суспільствознавчої освіти.

9. Марко Михайлович Чуквінський (12.10.1968 Львів, Україна) – чоловік Ольги Михайлівни Чуквінської (Міліянчук). Проживає у Львові (Україна).

Марко Михайлович Чуквінський народився 12 жовтня 1968 р. у Львові. Спочатку вчився у СШ № 8 у м. Белграді (СФРЮ), а потім у львівській школі № 42. Закінчує Львівський державний університет, економічний факультет. Працює у ТЗОВ «Галавтоцентр».

10. Наталія Михайлівна Міліянчук (10.08.1977 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Мадриді (Іспанія).

Наталія Михайлівна Міліянчук народилася 10 серпня 1977 р. у Львові. Дочка Іванни та Михайла Міліянчуків. Навчалась у Львівській середній школі № 4. Зацікавилась історією скаутського руху. Стала членом організації «Пласт». Разом з рідними сестрами Олею та Наталкою заснували курінь ч. 44 ім. Зиновії Франко. Захоплюється ткацтвом. Подобається працювати з тканиною та килимами. Проживає у Мадриді (Іспанія). 2 січня 2018 р. вийшла заміж за Матіаса Танзера. Займається реставрацією килимів.

11. Матіас Танзер (02.01.1977 Іспанія) – чоловік Наталії Михайлівни Міліянчук. Проживає у Мадриді (Іспанія).

Матіас Танзер народився 2 січня 1977 р. в Марселі (Франція). Працює та живе в Іспанії. 2 січня 2018 р. одружився з Наталією Михайлівною Міліянчук.

12. Марта Михайлівна Гуменецька (Міліянчук) (23.09.1978 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Марта Михайлівна Гуменецька (Міліянчук) народилась у Львові 23 серпня 1978 р. Вона третя і наймолодша донька в сім'ї Іванни і Михайла Міліянчуків. Батьки віддали її, як двох старших сестер, до львівської середньої школи № 4 (1985 – 1995). Потім вона поступає у Львівську Академію мистецтв на факультет історії і теорії за спеціальністю мистецтвознавство (1995 – 1998). Обставини не дали можливості закінчити Академію – освіта незакінчена вища. З 1994 по 2001 рр. була в українській національній скаутській організації «Пласт», курінь «Чорноморські Хвилі». Разом з сестрами Олею та Наталкою заснували курінь ч. 44 ім. Зиновії Франко. Марта Міліянчук 3 листопада 2001 р. одружується з Мироном Гуменецьким. У подружжя народилися діти – Марко Миронович Гуменецький (21.05.2002), Устина Миронівна Гуменецька (31.07.2004). Зараз Марта Гуменецька займається сімейними справами та вихованням двох дітей. Захоплюється в'язанням, вибіркою по тканині, вишиванням японських наперстків – юбінуки та кульок темарі. Любить пекти і куховарити.

13. Мирон Мирославович Гуменецький (30.08.1968 Львів, Україна) – чоловік Марти Михайлівни Гуменецької (Міліянчук). Громадський діяч, кораблебудівник, капітан чайок «Пресвята Покрова» (1998 – 2004), «Спас» (2004 – 2006), «Отаман» (2009 – 2011). Проживає у Львові (Україна).

Мирон Мирославович Гуменецький народився у Львові 30 серпня 1968 р. Своє навчання починає у Львівській СШ № 21 (1975 – 1983). Потім переходить у Львівську вечірню школу № 3 і паралельно поступає у СПТУ № 32 за спеціальністю швець. Служив в армії у сухопутних військах з 1986 по 1988 рр. У кінці 80-х і на початку 90-х в Україні починають відроджуватися та створюватися нові патріотичні організації. Мирон Гуменецький був один із трьох, які першими поновили українську національну скаутську організацію «Пласт» у Львові. Починаючи з 1989 р., член «Пласту», курінь «Чорноморці». У 1991 р. вступає у Львівське козацьке товариство «Кіш». Бере участь у будівництві своєї першої чайки (1991 – 1992). Отримує перші навички майстерності та проходить шлях від матроса до капітана чайки (1998 – 2004) Протягом свого існування «Пресвята Покрова» здійснила близько п'ятнадцяти морських походів, під час яких було відвідано майже всі європейські країни. Пізніше збудував чайки «Спас» та «Отаман». Будучи капітаном чайки «Спас» (2004 – 2006), взяв у плавання шестилітнього сина Марка, який разом з ним проплив все Дніпро чотири рази – це своєрідний рекорд. Сьогодні зі своєю командою будує грибний човен для переходу Атлантичного океану на веслах. Човен ще не має назви.

14. Мирослав-Олександр Петрович Галушак (01.09.1989 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Києві (Україна).

Мирослав-Олександр Петрович Галушак народився 1 вересня 1989 р. у Львові. Син Петра та Олесі Галушаків. Почав навчання у львівській спеціалізованій загальноосвітній школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. Потім продовжує навчання у Львівському фізико-математичному лицейі при Львівському національному університеті ім. І. Франка. Поступає у Київський національний університет ім. Тараса Шевченка.

15. Ольга Дмитрівна Галушак (Клименко) (04.12.1992) – дружина Мирослава-Олександра Петровича Галушаків. Проживає у Києві (Україна).

Ольга Дмитрівна Галушак (Клименко) народилась 4 грудня 1992 р. Ольга Дмитрівна Клименко 10 вересня 2016 р. вийшла заміж за Мирослава-Олександра Петровича Галушаків. У подружжя народився син Лев-Святослав Мирославович Галушак (15.10.2017). Займається вихованням сина.

16. Ярема-Дарій Петрович Галушак (02.02.1991 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Хімік. Проживає у Києві (Україна).

Ярема-Дарій Петрович Галушак народився 2 лютого 1991 р. у Львові. Син Петра та Олесі Галушаків. Почав навчання у львівській спеціалізованій загальноосвітній школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. Потім продовжує навчання у Львівському фізико-математичному лицейі при Львівському національному університеті ім. І. Франка. Поступає у Київський національний університет ім. Тараса Шевченка на хімічний факультет за фахом органічна хімія. Починаючи з 2012 р. і по сьогодні, працює на підприємстві УКРОРГСИНТЕЗ. 16 вересня 2017 р. Ярема-Дарій Петрович Галушак одружився на Марії Володимирівні Новіковій. У вільний час любить займатися спортом.

17. Марія Володимирівна Галушак (Новікова) (19.09.1991 Житомирська обл., Україна) – дружина Яреми-Дарія Петровича Галушаків. Перекладач (італійської та англійської мов). Проживає у Києві (Україна).

Марія Володимирівна Галушак (Новікова) народилась 19 вересня 1991 р. у селі Жовтневе (тепер Квітневе) Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Поступає у Житомирський обласний педагогічний лицей. Потім навчається у КНУ ім. Тараса Шевченка в інституті філології на кафедрі романо-германських мов. Далі продовжує навчання у КНЛУ на факультеті перекладу за фахом перекладач з італійської та англійської мов. Працює в компанії Master call менеджером з організації консультативних послуг зі знанням італійської мови. 16 вересня 2017 р. Марія Володимирівна Новікова вийшла заміж за Ярему-Дарія Петровича Галушаків. Любить читати книжки та займатися фотографією. У вільний час вишиває бісером.

18. Зорян-Роман Петрович Галушак (08.06.1993 Львів, Україна) – юрист. Нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Зорян-Роман Петрович Галушак народився 8 червня 1993 р. у Львові. Син Петра та Олесі Галушаків Закінчив львівську спеціалізовану загальноосвітню школу № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. Потім поступив у Львівський національний університет ім. Івана Франка на юридичний факультет, за фахом – магістр правознавець. Працював юридичним консультантом у ЛССМУШ ім. Соломії

Крушельницької (2015 – 2016). Потім помічником адвоката у Західноукраїнській філії Адвокатського об'єднання «Арцінгер» у Львові (2016 – 2017). Закінчив львівську музичну школу № 5 по класу скрипки. Любить співати та грати на скрипці, гітарі, піаніно. Цікавиться літературою та кіном. Захоплюється спортом – баскетболом та футболом. 23 вересня 2016 р. одружився з Уляною Андріївною Куцір.

19. Уляна Андріївна Галушак (Куцір) (05.10.1985 с. Сокільники, Львівська обл., Україна) – дружина Зоряна-Романа Петровича Галушак. Юрист. Проживає у Львові (Україна).

Уляна Андріївна Галушак (Куцір) народилася 5 жовтня 1995 р. у с. Сокільники Львівської обл. Спочатку навчалась у сокільницькій школі. Потім перейшла у львівську спеціалізовану загальноосвітню школу № 4 з поглибленим вивченням англійської мови. Уляна Куцір закінчила юридичний факультет ЛДУ за фахом магістр права. Працює адвокатом, юристом у Сокільницькій сільській раді. Уляна Андріївна Куцір вийшла заміж за Зоряна-Романа Петровича Галушак 23 вересня 2016 р. У подружжя народилася дочка Квітослава-Марія Зорянівна Галушак (19.03.2017). Займається вихованням дочки.

20. Маркіян-Йосиф Петрович Галушак (10.09.1997 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Маркіян-Йосиф Петрович Галушак народився 10 вересня 1997 р. у Львові. Син Петра та Олесі Галушаків Навчався у львівській спеціалізованій загальноосвітній школі № 69 з поглибленим вивченням французької та англійської мов. Після 9 класу поступив у ХПТУ ім. Й. П. Станька. Чотири роки проходив навчання різьбі по дереву. Потім поступає у Львівський державний університет фізичної культури ім. Івана Боберського (ЛДУФК). З дитинства любить музику. Закінчив Дитячу музичну школу № 5 по класу віолончелі. Маркіяну подобається спорт та активний спосіб відпочинку.

21. Іван-Павло Петрович Галушак (09.08.1999 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Іван-Павло Петрович Галушак народився 9 серпня 1999 р. у Львові. Син Петра та Олесі Галушаків. До п'ятого класу навчається у львівській спеціалізованій загальноосвітній школі № 69 з поглибленим вивченням французької та англійської мов. Продовжує навчання у львівській спеціалізованій загальноосвітній школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. Потім поступив в Український католицький університет на факультет суспільних наук за фахом політологія. Слідкує за внутрішньою та міжнародною політикою. З дитинства любить музику, особливо класичну. Закінчив Дитячу музичну школу № 5 по класу скрипки. Любить співати та з задоволенням грає у футбол.

22. Богдан-Юлій Петрович Галушак (17.05.2005 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Богдан-Юлій Петрович Галушак народився 17 травня 2005 р. у Львові. Син Петра та Олесі Галушаків Навчається у львівській спеціалізованій загальноосвітній школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. Любить танцювати, музику.

Відвідує танцювальний ансамбль «Веселі черевички» та музичну школу № 5 по класу віолончель.

23. Маркіян Андрійович Глинний (11.05.1979 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Торонто (Канада).

Маркіян Андрійович Глинний народився 11 травня 1979 р. у Львові. Син Ірини та Андрія Глинних. 3 жовтня 1995 р. проживає у Торонто (Канада). Закінчив Торонтський університет по спеціальності Радіаційна медицина (радіаційна терапія – дозиметрія медичного випромінювання) (1998 – 2003).

24. Єдита-Магдалена Глинна (Полніцька) (11.07.1985 Польща) – дружина Маркіяна Андрійовича Глинного. Проживає у Торонто (Канада).

Єдита-Магдалена Глинна (Полніцька) народилась 11 липня 1985 р. у Янові Любельському (Польща). Закінчила Ryerson University (Toronto) по спеціальності Міжнародні відносини/бізнес (2004 – 2008). Одружилась з Маркіяном Андрійовичем Глинним. У подружжя двоє дітей – Оріся Маркіянівна Глинна (10.06.2013), Олександр Маркіянович Глинний (14.02.2017). Займається вихованням дітей.

25. Теодор Андрійович Глинний (14.09.1980 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Торонто (Канада).

Теодор Андрійович Глинний народився 14 вересня 1980 р. у Львові. Син Ірини та Андрія Глинних. Навчався у львівській спеціалізованій школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. 3 жовтня 1995 р. проживає у Торонто (Канада). Продовжив свою освіту у Dor Bosco Catholic Secondary Schol (1999). Далі навчався у University of Toronto. 26 травня 2006 р. одружився з Іриною Сергіївною Тен. Працює у loblaw Companics Limited, Director of Indirect Tax.

26. Ірина Сергіївна Тен (19.10.1982. Челябінська обл., Росія) – дружина Теодора Андрійовича Глинного. Проживає у Торонто (Канада).

Ірина Сергіївна Тен (19.10.1982) народилась 19 жовтня 1982 р. у Міассі, Челябінської обл. (Росія). Приїхала до Канади з батьками у 2000 р. Закінчила York University with honors Psychology. Працювала у Ministry of Education Ontario (Міністерство освіти в Онтаріо). Вийшла заміж за Теодора Андрійовича Глинного 26 травня 2006 р. У подружжя двоє дітей – Данило Теодорович Глинний (07.05.2010), Дарія-Оріся Теодорівна Глинна (14.09.2012). Зараз займається вихованням дітей.

27. Христина Ростиславівна Галушак (01.02.1985 Львів, Україна) - нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Психолог. Проживає у Львові (Україна).

Христина Ростиславівна Галушак народилась 1 лютого 1985 р. Закінчила Львівський національний університет (2007). Першою роботою була – психолог у БФ «Салюс» (2011 – 2013). Наступна робота – психолог в центрі сімейного розвитку «Baby Club» (2015 – 2016). Починаючи з 2016, працює у медичному центрі фізичної терапії та медицини болю «Інново» психологом дитячого відділення. Одружилась з Орестом Андрійовичем Дмитришиним 8 вересня 2007 р. У подружжя один син – Дарій Орестович Дмитришин (10.01.2008). Христині Галушак подобається активний відпочинок, любить мандрувати.

28. Орест Андрійович Дмитришин (14.10.1976 Львів, Україна) – чоловік Христини Ростиславівни Галушак. Проживає у Львові (Україна).

Орест Андрійович Дмитришин народився 14 жовтня 1976 р. у Львові. Навчався у львівській середній спеціалізованій школі № 4 з поглибленим навчанням англійської мови (1983 – 1993). Продовжив навчання у Львівському державному медичному коледжі – «Бакалавр помічник лікаря стоматолога» (1997 – 2001). Працює лаборантом у ЛНМУ ім. Данила Галицького на кафедрі акушерства та гінекології. Далі продовжив навчання у Львівській академії друкарства на факультеті післядипломної освіти «Комп'ютерні технології та системи видавничо-поліграфічних виробництв» за фахом технолог, видавець. Починаючи з 1913 р., працює у медичному центрі фізичної терапії та медицини болю «ІННОВО», спочатку медичним реєстратором, а пізніше завідувачем адміністративно-господарського підрозділу.

29. Адріана Мар'янівна Макаруха (05.04.1985 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Фармацевт. Проживає у Філадельфії (США).

Адріана Мар'янівна Макаруха народилася 5 квітня 1985 р. у Львові. Дочка Мар'яни та Мар'яна Макарухів. З 1992 р. навчалась у спеціалізованій школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови. В шкільні роки брала участь у «Пласті». Закінчила музичну школу по класу фортепіано. Після закінчення дев'яти класів у серпні 2000 р. виїхала з батьками та братом у США, де живе сьогодні у м. Філадельфії. Через недосконале знання англійської мови, була змушена повторно навчатися у дев'ятому класі. У 2004 р. закінчила школу Northeast High School у Філадельфії. Після школи поступила в University of the Sciences in Philadelphia на факультет фармакології і здобула диплом «Доктора Фармаколога» в травні 2010 р. Починаючи з другого курсу навчання, почала працювати в аптеці як інтерн-помічниця фармацевта. З серпня 2010 року працює фармацевтом в аптечному відділі у мережі магазинів «CVS». Адріана Макаруха 25 жовтня 2014 року одружилась з Олександром Роздобутько. У них народились діти – Юліан Олександрович Роздобутько (19.01.2016), Адріан Олександрович Роздобутько (20.08.2018). У вільний час любить подорожувати та кататись на лижах.

30. Олександр Сергійович Роздобутько (23.05.1983 Київ, Україна) – чоловік Адріани Макарухи. Майстер по дереву. Проживає у Філадельфії (США).

Олександр Сергійович Роздобутько народився 23 травня 1983 р. у Києві. Почав навчання у загально-освітній школі № 187. Потім переходить у спорт-інтернат, де жив і вчився два роки (8, 9 класи) та виступав за молодіжну збірну України. Після закінчення дев'ятого класу у 1998 р. виїхав разом з батьками у США. У Філадельфії вчився у школі Northeast High School та продовжував грати в баскетбол за школу, але вже не на професійному рівні. Після закінчення школи у 2001 р. пішов працювати столяром. Пройшов навчання на спеціалізованих курсах по деревообробці. Олександр працював дванадцять років на різні дизайнерські компанії. У 2012 р. відкрив свою компанію Superior Wood Design, яка займається оформленням хат, офісів і дорогих інтер'єрів. У вільний час любить подорожувати та слідкувати за баскетбольними матчами і американським футболом.

31. Іриней Мар'янович Макаруха (05.06.1986 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у США.

Іриней Мар'янович Макаруха народився 5 червня 1986 р. у Львові. Син Мар'яни та Мар'яна Макарухів. Навчався у спеціалізованій школі № 28 з поглибленим вивченням німецької мови (1993 – 2000). У серпні 2000 р. виїхав з батьками та сестрою у США, де живе сьогодні у м. Філадельфії. Продовжив навчання у Northeast High School USA Philadelphia (2000 – 2004). Потім поступив у University of Pennsylvania. Любить музику, улюблені групи – «Океан Ельзи», «ТНМК», «Тартак», «Скай», «Друга ріка», «Скрябін». Захоплюється спортом – особливо гірськими лижами та футболом. Подобається активно проводити вільний час – подорожувати, оглядати незнайомі місця, пізнавати чужі звичаї, спілкуватися з цікавими людьми. Особливо подобаються витвори природи, їх різноманіття та краса. Надає перевагу відпочинку у горах, особливо любить рідні Карпати.

32. Марілія Лімейра Ліма (28.06.1988 Бразилія) – дружина Іриней Мар'яновича Макарухи. Проживає у США.

Марілія Лімейра Ліма народилась 28 червня 1988 р. в Бразилії. Вийшла заміж за Іриней Мар'яновича Макаруху, сина Мар'яни Галушак та Мар'яна Макарухи.

Дев'яте покоління:

1. Софія Любомирівна Волчаніна (11.12.2004 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у США.

Софія Любомирівна Волчаніна народилась 11 грудня 2004 р. у Львові. Дочка Марії Майкут та Любомира Волчаніна. Разом з батьками виїхала за кордон. Тепер проживає у США.

2. Любов Любомирівна Волчаніна (30.05.2007 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у США.

Любов Любомирівна Волчаніна народилась 30 травня 2007 р. Дочка Марії Майкут та Любомира Волчаніна. Разом з батьками виїхала за кордон. Тепер проживає у США.

3. Марко Миронович Гуменецький (21.05.2002 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна.)

Марко Миронович Гуменецький народився 21 травня 2002 р. у Львові. Син Марти та Мирона Гуменецьких. З 2008 по 2016 рр. навчався у Львівській спеціалізованій середній загальноосвітній школі № 37 з поглибленим вивченням французької мови. З 2016 р. переходить на навчання у середню загальноосвітню школу східних мов та бойових мистецтв «Будокан». Займається айкідо і кендо. З батьком мандрував по Дніпру на чайці «Пресвята Покрова». Захоплюється історією та географією.

4. Устина Миронівна Гуменецька (31.07.2004 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Устина Миронівна Гуменецька народилась 31 липня 2004 р. у Львові. Дочка Марти та Мирона Гуменецьких. Відвідує Школу Емоційного Живопису ім. Володимира Патики. Пластунка, курінь ч. 8 ім. Ольги Басараб. Захоплюється малюванням і ліпкою.

5. Лев-Святослав Мирославович Галушак (15.10.2017 Київ, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Києві (Україна).

Лев-Святослав Мирославович Галушак народився 15 жовтня 2017 р. у Києві. Син Мирослава-Олександра та Ольги Галушаків.

6. Квітослава-Марія Зорянівна Галушак (19.03.2017 Київ, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Києві (Україна).

Квітослава-Марія Зорянівна Галушак народилась 19 березня 2017 р. Дочка Зоряна-Романа та Уляни Галушаків.

7. Орія Маркіянівна Глинна (10.06.2013 Торонто, Канада) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Торонто (Канада).

Орія Маркіянівна Глинна народилась 10 червня 2013 р. у Торонто (Канада). Дочка Маркіяна та Едіти-Магдалени Глинних. Навчається у Millden hall Monte ssori (Toronto).

8. Олександр Маркіянович Глинний (14.02.2017 Торонто, Канада) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Торонто (Канада).

Олександр Маркіянович Глинний народився 14 лютого 2017 р. у Торонто (Канада). Син Маркіяна та Едіти-Магдалени Глинних.

9. Данило Теодорович Глинний (07.05.2010 Торонто, Канада) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Торонто (Канада).

Данило Теодорович Глинний народився 7 травня 2010 р. у Торонто (Канада). Син Теодора Глинного та Ірини Тен. На юніорському рівні бере участь у змаганнях з тенісу та шахах. Має 2 міжнародні нагороди з тенісу серед своєї вікової категорії – 4 місце у турнірі Флориди (2018) та 2 місце у турнірі Каліфорнії (червень 2019).

10. Дарія-Орія Теодорівна Глинна (14.09.2012 Торонто, Канада) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонучка Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Торонто (Канада).

Дарія-Орія Теодорівна Глинна народилась 14 вересня р. 2012 у Торонто (Канада). Дочка Теодора Глинного та Ірини Тен. Займається балетом та грою на піаніно.

11. Дарій Орестович Дмитришин (10.01.2008 Львів, Україна) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Львові (Україна).

Дарій Орестович Дмитришин народився у Львові 10 січня 2008 р. Син Христини Галушак та Ореста Дмитришина. Почав навчання у Львівській спеціалізованій СШ № 37 з поглибленим вивченням французької мови, яка сьогодні стала ліцеєм. Два роки відвідував ансамбль «Гамалія», де грав на бандурі. З дитинства любить танцювати – з п'яти років відвідує народний танцювальний ансамбль «Веселі черевички». Легко налагоджує контакт з людьми. Має багато друзів, з якими любить спілкуватись. Захоплюється розвиваючими комп'ютерними іграми.

12. Юліан Олександрович Роздобутько (19.01.2016 Філадельфія, США) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Філадельфії (США).

Юліан Олександрович Роздобутько народився 19 січня 2016 р. у Філадельфії. Син Адріани Макарухи та Олександра Роздобудька. У неповних два роки почав ходити в український садочок, де вивчає українську мову, культуру і традиції.

13. Адріан Олександрович Роздобутько (20.08.2018 Філадельфія, США) – нащадок по прямій лінії. Прапрапраонук Івана Франка по лінії Петра Франка. Проживає у Філадельфії (США).

Адріан Олександрович Роздобутько народився 20 серпня 2018 р. у Філадельфії. Син Адріани Макарухи та Олександра Роздобудька.

Галина Ліман.

Родовід Івана Франка.

На підставі багаторічних музейних пошуків у даній розвідці здійснено спробу комплексної реконструкції дев'яти поколінь родоуду Івана Франка, починаючи від його прадідів, дідусів, батька, сестри та братів, закінчуючи живими в наш час нащадками його дітей. Оскільки Іван Франко є засновником нової гілки франкового роду, практично до кожного представника його родини укладено коротку біографію, а також спеціальні коментарі з приводу можливого згасання того чи іншого розгалуження родової гілки або ж її хронологічного продовження до сучасності.

Halyna Liman.

Genealogy of Ivan Franko.

On the basis of many years of museum research, in this investigation, an attempt of comprehensive reconstruction of nine generations of Ivan Franko's family tree, starting from his great-grandfathers, grandfathers, father, sisters and brothers, ending with the descendants of his children who are alive today, was made. As Ivan Franko is the founder of a new branch of the Franko's family, a short biography is attached to almost every representative of his family, as well as special comments about the possible extinction of this or that family branch or its chronological continuation to the present.